

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Екологія

Не було б економії, та криза підштовхнула

СТОР. 8—9

Сподівання року

Сезон обіцянок

СТОР. 10

Прем'єра

Час ліхтаря

СТОР. 12

№ 3 (4753) СЕРЕДА, 13 СІЧНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Студенти, хочете поскаржитися? Телефонуйте!

У Міністерстві освіти і науки почав працювати консультаційний телефон «Зимова екзаменаційна сесія 2009/2010 навчального року». Ця гаряча лінія Міносвіти забезпечуватиме контроль за проведенням іспитів у вищих навчальних закладах, організацію прийому громадян. Це сприятиме оперативному реагуванню на можливі факти порушень чинного законодавства про вищу освіту, вважають у Міносвіти.

Консультаційний телефон за номером (044) 486-27-21 діятиме до 26 лютого.

Після канікул — у нову школу

Розпочали заняття учні Городоцької загальноосвітньої школи №2, що на Хмельниччині. Її спорудження тривало аж дванадцять років. Тож учні змушені були навчатися у семи пристосованих приміщеннях. Однак через фінансову скруту будівництво на довгі роки довелось перервати. Відновити його змогли лише тоді, коли районний бюджет виділив для цього кошти. Та вирішальним став минулий рік, коли до фінансування долучилися ще й обласний та державний бюджети. Загалом на нову школу довелось витратити 5,4 мільйона гривень. Тепер її обживатимуть півтисячі городоцьких школярів, **повідомляє наш власний кореспондент Ірина КОЗАК.**

Гарячі точки на мапі столиці

Учора Кабінет Міністрів знову «взяли в облогу» мітингувальники. Причому за увагу урядовців «змагалося» одразу кілька, так би мовити, «конкуруючих організацій». Найголосніші та наймасовіші — прихильники однієї з опозиційних сил. Вони і прапорами розмахували, і в гучномовці кричали. Поряд із ними скромно прилаштувалася значно менша група ініціативних киян. Останні занепокоєні критичною ситуацією у містобудівній сфері столиці. Вони переконані: масове точкове будівництво, що ведеться на охоронюваних законом територіях, стало головним болем для всіх небайдужих киян. Мовляв, по всьому місту організовано групи мешканців, котрі борються з подібними проблемами. Але у себе на місцях вирішити їх вони не можуть. От і доводиться допомоги шукати у вищих органах влади.

СТОР. 4

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КОРОТКО

■ Президент Віктор Ющенко своїм указом присвоїв Чернігівському державному педагогічному університету імені Т.Г. Шевченка статус національного, **повідомляє прес-служба глави держави.**

■ Новокраматорський машинобудівний завод випустить цьогоріч продукції на 4 мільярди гривень **(Укрінформ).**

■ Український екіпаж достроково залишив ралі-рейд «Дакар-2010» через серйозну поломку **(Укрінформ).**

ПОДІЇ

Вісім місяців у полоні

Пробувши вдома трохи менше тижня, моряки звільненої «Аріани» дали прес-конференцію в Києві, де розповіли про подробиці перебування в полоні у сомалійських піратів.

— Пірати підходили на двох швидкісних човнах, у цей час я стояв на вахті, — згадує матрос Юрій Васильченко. — Одні відразу почали залазити на борт, інші — стріляли по корпусу. Десь через півгодини вони вже були нагорі.

Тільки-но судно захопили, екіпаж зігнали в каюту судновласника. За словами моряків, увесь цей час вони тулилися в невеликій кімнаті під дулами пістолетів. Другий механік «Аріани» Андрій Муругов 223 дні полону й зовсім провів у машинному відділенні. «Я не бачив світла й дихав тим повітрям, забезпечуючи життєдіяльність судна».

СТОР. 4

Будьте пильні: грип триває

Львівську область накрила нова хвиля грипу. Тут тільки за першу добу нинішнього тижня грип і ГРВІ було діагностовано у 1268 чоловік, з них — 590 дітей, госпіталізовано 105 чоловік, з них — 76 дітей. **Як повідомили в прес-службі Львівської облдержадміністрації,** усього з 19 жовтня в області на грип і ГРВІ занедужали 264 тисячі 735 осіб. Кількість померлих — 103 особи, **передає УНІАН.**

Як повідомляв ForUm, з початку епідемії грипу й ГРВІ в Україні ці захворювання були діагностовані в 4 052 277 чоловік. За період з 29 жовтня по 11 січня від грипу й ГРВІ померли 918 українців. Однак Мінохоронздоров'я констатує, що в Україні спостерігається подальше поліпшення епідемічної ситуації. Так, станом на 11 січня кількість регіонів, в яких перевищено епідемічний поріг захворюваності на грип і ГРВІ, скоротилося до п'яти. На початку січня цей показник становив 12 регіонів.

Позачергове пленарне засідання Верховної Ради відбудеться 13 січня

Зважаючи на парламентську практику скликання позачергових пленарних засідань, у Верховній Раді зареєстровано ініціативу 163 народних депутатів України — членів депутатської фракції Партії регіонів та 151 народного депутата України — члена депутатської фракції «Блок Юлії Тимошенко», яка співвідноситься з вимогами частини другої статті 83 Конституції України, щодо проведення позачергового пленарного засідання Верховної Ради України.

У зв'язку з цим Голова Верховної Ради повідомляє, що позачергове пленарне засідання Верховної Ради України відбудеться в середу, 13 січня 2010 року, о 10-й годині.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Аграрна палата України планує у 2010 році розробити стратегію розвитку АПК

Володимир ЛИТВИН: «Землю, душу і пам'ять батьків ніхто не дозволить продавати»

Від 2008 року Володимир Литвин як Голова Верховної Ради провів більше тисячі зустрічей із мешканцями усіх регіонів України, побував у 553 районах, понад 300 містах, у кожному сьомому селі. Особисто до глави парламенту зверталися з проханнями, скаргами, пропозиціями, зауваженнями сім тисяч людей. І 70 відсотків звернень знайшли позитивне вирішення проблем. Про це повідомив Голова Верховної Ради Володимир Литвин на міжрегіональній прес-конференції для представників всеукраїнських та регіональних ЗМІ.

Під час прес-конференції В. Литвин відповів на запитання не лише журналістів, а й звичайних людей, котрі телефонували з різних куточків України. Керівник парламенту зауважив, що численні зустрічі з людьми дали йому змогу зорієнтуватися у розмаїтті проблем, які турбують рядових українців, і визначити завдання, які належить реалізувати. Зустрічі з мешканцями різних регіонів України, наголосив глава парламенту, дозволили йому ще раз переконатися у тому, що не будівництво держави, а саме людина, її права і обов'язки, можливість самореалізації, безпека мають бути в центрі нашого життя. «І концентрація державної політики на цьому напрямі дасть змогу мати потужну державу», — сказав В. Литвин.

Характеризуючи основні завдання для української влади та політикуму Голова Верховної Ради відзначив, що треба відмовитися від теорії та практики дешевої робочої сили. А прийняти закон про частку заробітної плати у собівартості продукції, що приведе до збільшення зарплат, а відтак до зростання купівельної спроможності наших громадян і розвитку внутрішнього ринку. Володимир Литвин ще раз наголосив на недопустимості продажу земель сільськогосподарського призначення: «Землю, душу і пам'ять батьків ніхто не дозволить продавати». На його думку, нинішні президентські вибори — це «боротьба за останній ресурс, за землю». Тож люди, наголосив В. Литвин, мають визначитися, чи земля залишиться у тих, хто споконвіку на ній працював, чи землю заберуть ті, хто вже скупив усе, що можливо.

Однією з небезпек внутрішнього життя держави керівник парламенту назвав те, що українська влада діє не в конституційному полі, а на підставі домовленостей, які переходять у змови. «І на підставі цих домовленостей і змов відбувається розподіл сфер впливу, а, по суті, відбувається процес приватизації влади», — зазначив В. Литвин. Він назвав недопустимим реалізацію намірів деяких українських політиків про чергове переписування Конституції під політичний момент, під політичні настрої, під певну розстановку політичних сил. «Необхідне суворе дотримання Конституції і законів, — переконаний глава парламенту. — Разом з тим потрібно прийняти закон про Президента України, щоб було конкретно виписано механізми реалізації президентських повноважень, які визначені Конституцією України». За словами В. Литвина, Президент України має бути в центрі державного управління і суспільних відносин. Якщо уявити революційний винахід людства — колесо, то Президент має складати серцевину колеса, а спиці — це інститути влади, політичні партії, які повинні забезпечити рух у правильному напрямку.

Людей, котрі телефонували під час прес-конференції Голови Верховної Ради, як і під час зустрічей в регіонах, турбували насамперед злободенні питання, які стосуються особистого життя громадян, — зростання цін, низький рівень зарплат і пенсій, жалюгідний стан медицини, соціального захисту, недоступність вищої освіти, кредитів на житло тощо. Володимир Литвин відповів, що розуміє, чому людей ці питання турбують більше, ніж політичний устрій та вибори. Водночас не бракувало і загальних питань. Зокрема, жителька Вінниці запитала, яке, на погляд глави парламенту , місце України в глобальній політиці. Володимир Литвини зауважив: «Місце України в Україні. Наша держава має зосередитися на собі, на своєму внутрішньому облаштуванні, і це визначить вектор зовнішньої політики». Глава парламенту також відзначив, що жодна країна світу не проводить одновекторну політику, а зміцнює відносини з різними державами. Тоді як Україні нав'язують один вектор. За словами В. Литвина, у нинішньому глобалізованому світі Україна не повинна потрапити у сфери впливу інших держав. І якщо Україна не може бути глобальним гравцем, то вона має принаймні утвердитися як регіональний лідер. А для цього, вважає Голова Верховної Ради, ми повинні діяти за принципом національних інтересів — економічних і політичних, мати нормальні прогнозовані відносини з Росією та іншими державами.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ВИБОРИ-2010

Попереджають про масові фальсифікації

Кандидат на пост Президента України Арсеній Яценюк заявляє, що судитиметься по кожній виборчій дільниці, де буде виявлено порушення на виборах. Про це, як **повідомила прес-служба кандидата,** він заявив у Дніпропетровську.

За словами А. Яценюка, фальсифікації виборів уже почалися. І основний удар робиться на села. «У нас 33 тисячі сіл. Нереально в ці села завезти міжнародних спостерігачів. Більше того, не уявляється навіть реальним для більшості з кандидатів мати спостерігачів і членів комісій по всіх виборчих комісіях. Тому фальсифікація розрахована передусім на бідне населення, якого в нас 90 відсотків».

Політик підкреслив, що підкуп виборців здійснюється навіть у столиці. Приміром, там роздають «подарунки» від Партії регіонів і БЮТ. «І це в місті Києві! Ви уявіть собі, що відбувається у глибинці?!» — зазначив він. Водночас А. Яценюк зауважив, що по кожній дільниці, де будуть порушення, він звертатиметься до суду. «Я, звичайно, розумію, що адміністративний і фінансовий ресурси в руках Тимошенко і Януковича, але нічого, будемо «воювати», — констатував кандидат.

Пильнуватимуть бюлетені

Працівники органів внутрішніх справ Львівської області цілодобово охоронятимуть сім територіальних виборчих комісій області, куди вже надійшли виборчі бюлетені. Нині визначаються сили, які охоронятимуть бюлетені і забезпечуватимуть громадський порядок під час голосування.

За попередніми даними, для охорони бюлетенів безпосередньо на місцях голосування буде задіяно понад дві тисячі працівників міліції. Тим часом особовий склад органів внутрішніх сил області переведено на посилений варіант несення служби, **повідомляє наш власний кореспондент Ірина ЄГОРОВА.**

Громадська організація відкрила «гарячу лінію»

Про порушення під час передвиборної президентської кампанії і власне виборів мешканці Тернопільщини відтепер можуть повідомити за номером 40-01-07. Цілодобову «гарячу лінію» відкрила громадська мережа «ОПОРА».

Спостерігачі від цієї організації вже вказують на численні порушення під час передвиборної кампанії. За словами Ігоря Сцібайла, на будинку однієї з райдержадміністрацій висить плакат з портретом одного з кандидатів у Президенти. Від імені іншого кандидата роздають медичне обладнання і земельні акти разом з агітаційними матеріалами. Ще один претендент на президентське крісло навіть Різдво намагався використати з агітаційною метою.

Чимало дільниць у селах не опалюється, до деяких важко дістатися через погані дороги. Через недостатнє забезпечення канцелярськими товарами члени однієї з окружних комісій були вимушені озброїтися «фірмовими» ручками від одного з кандидатів, а папером — від іншого.

Крім того, за словами спостерігачів, надходить багато повідомлень про підкуп виборців. Тариф — від 80 до 150 гривень, але зафіксувати такі факти важко. На думку незалежного експерта Ярослава Чорнозуба, адмінресурс почали використовувати активніше, а суспільство стало терпимішим до порушень виборчого законодавства, **повідомляє наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Ще одне позачергове засідання?

Фракція Блоку Юлії Тимошенко ініціює скликання позачергової сесії Верховної Ради України на 14 січня цього року. Про це заявив перший заступник голови фракції Андрій Кожем'якін, **повідомляє прес-служба БЮТ.**

Як сказав народний депутат, фракція БЮТ ініціювала позачергове скликання на 13 січня з єдиним питанням у порядку денному: прийняття законопроекту, який унеможливив би застосування масових фальсифікацій. «Однак, — зауважив А. Кожем'якін, — Партія регіонів продемонструвала надзвичайну спритність і перша зареєструвала постанову про скликання позачергової сесії 13 січня».

«Позачергове засідання, яке скликала ПР, — це фарс і дармове виборче шоу. Адже до порядку денного було внесено понад 70 питань, які не є актуальними і які не можна вирішити протягом одного дня», — зазначив парламентарій.

«Я хочу заспокоїти представників Партії регіонів, які вже святкують «велику перемогу». Наша фракція візьме участь у засіданні парламенту 13 січня. Водночас фракція БЮТ уже ініціювала скликання позачергової сесії на четвер, 14 січня. І в цей день буде розглянуто законопроект, який чітко регламентуватиме процедуру голосування виїзними скриньками і внесення виборців до виборчих списків», — сказав А. Кожем'якін.

Вісім політичних сил підтримали єдиного кандидата

Учора представники восьми політичних сил підтримали єдиного кандидата на пост Президента Юлію Тимошенко. Відповідну заяву підписали Юрій Кармазін (Партія захисників Вітчизни), Микола Катеринчук (Європейська партія України), Юрій Луценко (громадський рух «Народна самооборона»), Сергій Соболєв (партія «Реформи і порядок»), Володимир Стретович (партія Християнсько-демократичний союз), Борис Тарасюк (Народний рух України), Микола Томенко (ВО «Батьківщина») та Олена Шустік (Українська соціал-демократична партія). М. Томенко, цитуючи заяву сказав, що 17 січня знову постає питання, чи бути нашій державі незалежною і в європейській сім'ї.

Сьогодні, за словами заступника глави парламенту, всім уже зрозуміло, що до другого туру з Януковичем потрапить Тимошенко, лише вона здатна скласти конкуренцію йому та зупинити захоплення влади в країні антидержавницькими силами. «Ми переконані, що вже сьогодні, ще перед першим туром, всі політичні сили, для яких Україна — як держава, як народ, як нація, як частина Європи, як громадяни — є наріжною цінністю, повинні згуртуватися навколо єдиного кандидата Юлії Тимошенко», — зазначив Микола Томенко.

Сергій МЕЛЬНИК.

Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко, народний депутат Олена Шустік, міністр внутрішніх справ Юрій Луценко, народний депутат Юрій Кармазін.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Випробування бюджетом

Нині Кабінет Міністрів відверто саботує бюджетний процес, заявив на прес-конференції народний депутат від Партії регіонів **Михайло Папієв**. На думку парламентарія, уряд планує зберегти ручне управління державними коштами і не виконувати закон про встановлення прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати.

Сьогодні кожен пенсіонер недоотримує від 150 до 300 грн. «Урядовці розказують, що не можуть виплачувати пенсії у розмірах, встановлених законом, у зв'язку з неприйняттям закону про державний бюджет на 2010 рік. Це неправда. Тому що бюджет Пенсійного фонду є автономним і абсолютно не пов'язаний з державним бюджетом України», — зазначив Михайло Папієв. Він розповів, що нині майже 15 мільйонів громадян не отримують соціальні допомоги, пенсії та зарплати в розмірах, передбачених законом.

У свою чергу народний депутат **Ксенія Ляпіна** зазначила, що такого в світі ще не було, щоб уряд недоплачував пенсії і водночас звітував про великі досягнення. «Ми йдемо до серйозного випробування. Тому що фактично збільшується державний борг, зменшуються золотовалютні резерви, немає закону про державний бюджет. Тобто уряд в ручному режимі розподіляє ті кошти, які має», — переконана вона. На думку народного депутата, в березні країна постане перед серйозною проблемою виходу з глибокої кризи.

Сергій МЕЛЬНИК.

Третина з нас — за межею бідності

Кількість українських громадян, які опинилися за межею бідності, збільшилася до 35%. Про це на прес-конференції заявив народний депутат від Партії регіонів **Микола Азаров**.

«Реальні доходи громадян зменшилися минулого року на 12%, за офіційними даними. А реальні цифри ще більші — 35%», — наголосив він. Водночас депутат додав, що рівень інфляції за підсумками 2009 року становив 12,3 відсотка.

«Зовсім недавно золотовалютні резерви становили 38 млрд. доларів. За рік вони зменшилися до 12 млрд. доларів», — зауважив М. Азаров. «І тому, коли хтось каже, що курс має бути 6 гривень за долар, це те саме, що сказати, що я полечу на Місяць», — підсумував він.

Останні два роки, переконаний парламентарій, були провальними за статистичними показниками. Так, падіння ВВП становило 14 відсотків. Практично зупинилося будівництво. Крім того, за словами Миколи Азарова, провалено державний і місцеві бюджети.

Для стабілізації ситуації в економіці, за його словами, треба, зокрема, навести лад у використанні державних ресурсів і підтримувати ті галузі, які працюють на експорт.

САМОВРЯДУВАННЯ

Обласна рада вимагатиме покарати чиновників,

які готували рішення про передачу угідь підприємству Віктора Лозінського

Працівники Генеральної прокуратури України виявили грубі порушення під час передачі в користування ТОВ «Мисливське господарство «Голованівське», що в Голованівському районі на Кіровоградщині, 26,4 тис. гектарів мисливських угідь. До господарського суду м. Києва подано позов про визнання незаконним та скасування відповідного рішення Кіровоградської обласної ради і договору з товариством про умови ведення мисливського господарства.

За словами голови обласної ради Миколи Сухомлина, у разі, якщо суд за протестом Генеральної прокуратури на зазначене рішення ради буде програний, обласна рада вимагатиме притягнення до відповідальності посадовців обласної державної адміністрації й обласного управління лісового та мисливського господарства, які готували проект рішення про передачу товариству мисливських угідь.

Засідання суду має відбутися 14 січня у Києві. На думку Миколи Сухомлина, воно може стати останнім у справі.

Нагадаємо, раніше обласна рада відхилила протест прокурора області на п. 2 свого рішення від 21 березня 2008 року № 424 «Про надання мисливських угідь у користування ТОВ «Мисливське господарство «Голованівське».

Загалом прецедент щодо переданих в оренду мисливських угідь виник після того, як у сутичці за участі народного депутата Віктора Лозінського загинув мешканець Кіровоградщини Валерій Олійник.

Вл. інф.

Запорізьку ОДА визнано якісною

Новий рік для Запорізької облдержадміністрації розпочався з приємної події — вручення сертифікату відповідності системи управління якістю стандарту ISO 9001:2009. Цей стандарт є абсолютно універсальним і з успіхом використовується в різних галузях економіки та сферах діяльності, в тому числі в органах влади.

За словами голови ОДА Олександра Старуха, в Україні цей процес розпочався з місцевого самоврядування саме в Запорізькій області, а першим органом публічної влади, який впровадив та сертифікував систему управління якістю в 2003 році, був Бердянський міськвиконком. Щодо облдержадміністрації, то в систему управління якістю включено 18 послуг і 6 груп споживачів, яким ці послуги надаються. За типом їх можна поділити на організаційні, документообіг, кадрові, юридичні, контрольні та технічні. Поки що ці послуги надаватимуть 9 відділів і секторів апарату, котрі налічують 73 працівники, що становить більше 70 відсотків від штатної чисельності.

На сьогодні в Україні впровадили в своїх апаратах та сертифікували системи управління якістю 10 обласних державних адміністрацій.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Бій за землі Ялтинського заповідника розпочався

Кримський республіканський комітет лісового та мисливського господарства виступає проти передачі Ялтинського заповідника в підпорядкування Міністерству охорони навколишнього середовища України.

Про це йшлося на засіданні колегії Рескомлісу Криму. Згідно з указом Президента України Державний комітет лісового господарства держави у жовтні погодив проект постанови Кабінету Міністрів України «Про вдосконалення управління закладами природно-заповідного фонду України», яким передбачається передача шести природних заповідників (включаючи Ялтинський) та трьох національних природних парків у підпорядкування Мінприроди України.

Кримські працівники лісу переконані, що Ялтинський заповідник недоцільно передавати в інше природоохоронне відомство, про що заявив на засіданні колегії голова Рескомлісу Криму Ігор Кацай. Директор Ялтинського заповідника Володимир Капітонов підкреслив, що це може нашкодити оперативній роботі з профілактики виникнення пожеж та їх гасіння.

Кримські політичні оглядачі таке небажання кримської влади передавати Ялтинський заповідник до Міністерства охорони навколишнього середовища трактують земельною проблемою на півострові. Адже заповідник — це 14,5 тисячі гектарів надзвичайно цінної землі Південного узбережжя Криму. А роздерибанити найкращі гектари на місцевому рівні значно легше, ніж узгоджуючи з Києвом. Тому центральна влада у такий спосіб вирішила захистити найцінніші землі півострова.

Георгій ВЕРВЕС.

Крим.

Львівська та Донецька облради разом готуватимуться до Євро-2012

Напередодні Нового року вони підписали меморандум про спільні дії у 2010 році. Депутати обласних рад Львівщини та Донеччини планують коригувати свої дії у сфері змін законодавства про місцеве самоврядування, Бюджетного кодексу, підготовки до Євро-2012. В планах — і наміри об'єднатися у відстоюванні своїх прав. Як відомо, у Львові 25 червня 2009 року було підписано Угоду про регіональний розвиток Львівської області, яку з одного боку підписала Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко, а з другого — керівництво Львівщини. Угода передбачає фінансування протягом п'яти років у розмірі чотирьох мільярдів гривень і має стати основою для формування бюджету області до 2012 року. Очікується, що з реалізацією угоди Львівщина зможе розв'язати багато проблемних питань, які через відсутність фінансування роками не вирішувалися. Подібну угоду має і Донецька область.

Як зазначено в меморандумі, Львівська й Донецька облради прийняли рішення в січні 2010 року проаналізувати рівень виконання угоди та в разі її виконання з боку держави менш як на 50 відсотків звернутися до суду. Голова Львівської облради Мирослав Сенник у своєму коментарі підкреслив: «На 80 відсотків угода виконується щодо місцевого бюджету. Щодо державного бюджету рівень її виконання дуже низький. А в Угоді про регіональний розвиток Львівської області вказано: якщо якась зі сторін не виконує зобов'язань, то має бути коригування цифр або ж вирішення питання в суді». За його словами, на сьогодні угода з боку держави не фінансується за всіма напрямами. Профінансовано лише водопостачання.

Ірина ЄГОРОВА.

Львів.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин та причин неефективного управління державним майном в агропромисловому комплексі

Відповідно до частини третьої статті 89 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Утворити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України з питань розслідування обставин та причин неефективного управління державним майном в агропромисловому комплексі (далі - Тимчасова слідча комісія).

2. Тимчасовій слідчій комісії розслідувати обставини порушення Конституції України та законодавства України посадовими особами центральних та місцевих органів виконавчої влади, суб'єктами господарювання, що призвели до незадовільного фінансового стану підприємств агропромислового комплексу, численних службових зловживань та розкрадання державних коштів і майна, зловживань у сфері земельних відносин.

3. Визначити, що кількісний склад Тимчасової слідчої комісії становить сім народних депутатів України, виходячи із забезпечення такого представництва в її складі: один представник від сорока трьох народних депутатів України, але не менш як по одному народному депутату України від кожної депутатської фракції.

4. Обрати головою Тимчасової слідчої комісії народного депутата України РИЖУКА Сергія Миколайовича, заступником голови Тимчасової слідчої комісії - народного депутата України РУДЧЕНКА Миколу Миколайовича.

5. Обрати до складу Тимчасової слідчої комісії таких народних депутатів України:

БОРТА Віталія Петровича	- фракція Партії регіонів;
КЛИМЦЯ Павла Анатолійовича	- фракція Партії регіонів;
ПЕРЕСТЕНКО Марину Володимирівну	- фракція Комуністичної партії України;
ПОЛЯНЧИЧА Михайла Михайловича	- фракція блоку «Наша Україна - Народна самооборона»;
ПРИСЯЖНЮКА Миколу Володимировича	- фракція Партії регіонів.

6. Матеріально-технічне, кадрове, інформаційне та організаційне забезпечення діяльності Тимчасової слідчої комісії покласти на Апарат Верховної Ради України.

7. Визначити термін діяльності Тимчасової слідчої комісії - дев'ять місяців з дня прийняття цієї Постанови.

8. Звіт Тимчасової слідчої комісії про виконану роботу заслухати на пленарному засіданні Верховної Ради України не пізніше шестимісячного терміну з дня прийняття цієї Постанови.

9. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 23 грудня 2009 року. № 1786-VI.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з підготовки концепції судово-правової реформи

З метою прискорення процесу здійснення судово-правової реформи та відповідно до частини другої статті 89 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Утворити Тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради України з підготовки концепції судово-правової реформи (далі - Тимчасова спеціальна комісія).

2. Встановити, що Тимчасова спеціальна комісія є головною з підготовки концепції судово-правової реформи.

3. Основним завданням Тимчасової спеціальної комісії є підготовка концепції судово-правової реформи.

4. Визначити, що кількісний склад Тимчасової спеціальної комісії становить одинадцять народних депутатів, виходячи із забезпечення такого представництва в її складі: один представник від тридцяти п'яти народних депутатів України, але не менш як по одному народному депутату України від кожної депутатської фракції.

5. Обрати головою Тимчасової спеціальної комісії народного депутата України ШУСТІК Олену Юріївну, заступником голови Тимчасової спеціальної комісії - народного депутата України СІНЧЕНКА Віктора Миколайовича.

6. Обрати до складу Тимчасової спеціальної комісії таких народних депутатів України:

АЛЕКСЄЄВА Ігоря Вікторовича	- фракція Комуністичної партії України;
БОНДИКА Валерія Анатолійовича	- фракція Партії регіонів;
ВАСИЛЬЄВА Геннадія Андрійовича	- фракція Партії регіонів;
КІВАЛОВА Сергія Васильовича	- фракція Партії регіонів;
КОЛЕСНІЧЕНКА Вадима Васильовича	- фракція Партії регіонів;
ЛАБУНСЬКУ Анжеліку Вікторівну	- фракція «Блок Юлії Тимошенко»;
СОБОЛЄВА Сергія Владиславовича	- фракція «Блок Юлії Тимошенко»;
СТРЕТОВИЧА Володимира Миколайовича	- фракція блоку «Наша Україна - Народна самооборона»;
ШЕМЧУКА Віктора Вікторовича	- фракція блоку «Наша Україна - Народна самооборона».

7. Матеріально-технічне, кадрове, інформаційне та організаційне забезпечення роботи Тимчасової спеціальної комісії покласти на Апарат Верховної Ради України.

8. Визначити термін діяльності Тимчасової спеціальної комісії - шість місяців з дня прийняття цієї Постанови.

9. Звіт Тимчасової спеціальної комісії про виконану роботу заслухати на пленарному засіданні Верховної Ради України не пізніше 1 травня 2010 року.

10. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 23 грудня 2009 року. № 1789-VI.

Податкова міліція Криму у 2009 році забезпечила 52,2 мільйона гривень надходжень до державного бюджету України, *повідомляє прес-служба ДПА у АР Крим*

Апеляційний суд Києва розпочав слухання у справі про Голодомор 1932—1933 років, *повідомив глава прес-служби Генеральної прокуратури України Юрій Бойченко*

У НОМЕР

На друк прав водія й паспортів немає грошей?

Консорціум ЄДАПС подав позов у Господарський суд Києва щодо того, що Державне казначейство не розрахувалося з підприємством за виготовлення паспортів, прав водія, інших документів на суму більше 107 мільйонів гривень. Про це вчора повідомив народний депутат Василь Грицак. Він нагадав, що консорціум зупинив виробництво всіх документів суворої звітності у зв'язку з тим, що уряд України не розрахувався з ЄДАПС по зобов'язаннях за виготовлення документів.

Водночас Перший віце-прем'єр-міністр України Олександр Турчинов заявив, що діяльність ЄДАПС загрожує національній безпеці. За його словами, консорціум контролюють представники Партії регіонів, які можуть скористатися своїм впливом для шантажу держави, користуючись монополією при виробництві закордонних паспортів, посвідчень водіїв, бланків суворої звітності, **повідомляє РБК Україна.**

ВІСТІ З КРИМУ

В Артеці виявили нецільове використання бюджетних коштів

Головне контрольно-ревізійне управління України провело перевірку фінансово-господарської діяльності Міжнародного дитячого центру Артек за період з 1 березня 2005 року по 1 вересня 2007-го. У результаті ревізори виявили фінансові порушення на суму 301,6 мільйона гривень. Про це повідомили журналістів співробітники відділу по зв'язках із громадськістю Головного управління МВС України в Криму. Кримська міліція одержала доступ до акту КРУ й зараз проводить додаткову перевірку.

Поки дорослі святкують, діти втрачають здоров'я

За останні кілька тижнів п'ятеро малят, які випили лужну рідину для чищення, потрапили в реанімацію Республіканської дитячої клінічної лікарні АРК. Про це на прес-конференції в Сімферополі розповів головний лікар цієї лікарні Олександр Астахов. За його словами, такі нещасні випадки з дітьми віком від року до трьох років відбуваються через неуважність дорослих. Зараз всі малята перебувають у реанімації. Олександр Астахов додав, що після отруєння такими засобами практично всі діти стають інвалідами.

Георгій ВЕРВЕС.

Гарячі точки на мапі столиці

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Давно уже пора виносити обговорення цієї проблеми на державний рівень,— каже Інна Сосун з ініціативи «Збережемо старий Київ». — Коли місцева влада тільки те й робить, що мовчить, а ті, хто повинен відстоювати наші права, погрузли у корупції, дуже важко боротися. До того ж це ще і накладно, і довго. Засідання судів тривають місяцями, а то й роками. І увесь цей час будівництво проблемних об'єктів триває. Ми прагнемо, щоб чи Кабінет Міністрів, чи Президент, чи хоча б хтось інший почув нас і допоміг.

Мають учасники акції і кілька думок щодо того, як цю проблему вирішити. Приміром, ввести мораторій на ведення будівельних робіт на об'єктах, щодо яких є заперечення громадськості, до остаточного законно прийнятого рішення. Ще одна вимога — скасування виділення земельних ділянок, що були здійснені без виконання усіх вимог законодавства. І наостанок — розширення можливостей впливу громадськості на прийняття рішень щодо містобудівної політики.

Та поки що це лише мрії. Тим часом історична частина столиці потерпає від свавілля забудовників. Наприклад, ситуація із будівництвом по вулиці Костьольній, 8. Там певні особи взяли в оренду підвальні приміщення будинку і своїми діями буцімто просто руйнують його.

— Я — член ініціативної групи з боротьби із забудовою по вулиці Костьольна, — каже Тетяна Шевчук. — Горе-забудовники уже зруйнували частину підпірної стінки, яка тримає не тільки наш будинок, а й всю вулицю. Що ми тільки не робили, куди тільки не зверталися — всюди мовчать. Кажуть, мовляв, ви ж розумієте, у цьому задіяні непрості люди. І це при тому, що наш будинок, як і вся вулиця, занесено до Державного реєстру нерухомих пам'яток. Але це нікого не зупиняє.

Більше того, пані Шевчук переконує: ці дії — відпрацьована схема звільнення місць під забудову. «Вони дали в оренду наші підвальні приміщення разом із землею. І тепер, якщо щось станеться із будинком, то не наше ОСББ має відновити втрачену приватну власність, а люди які мають договір оренди. Між іншим нам взяти будинок на баланс із землею не дають».

Це лише один приклад. Подібних «гарячих точок» на мапі столиці чимало: вул. Гончара, вул. Стрілецька, вул. Софіївська, вул. Пирогова і т. д. Боротьба за ці об'єкти триває не один день і місяць. Та відвоювати їх поки що не вдається. Якщо темпи забудови столиці не уповільняться, то незабаром від історичного центру не залишиться і сліду. От і просять учасники акції у всіх, хто може, підтримати їх у боротьбі з варварським нищенням культури.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Відкладене свято таки відбулося

Традиційні новорічні і різдвяні вистави, які в Донецькій області були перенесені через карантин, проходять цими днями.

Зокрема, 1800 дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківської опіки, стали глядачами вистави «Новорічний цирк чудес» у Донецькому державному цирку «Космос». Усі маленькі учасники свята отримали солодкі подарунки від обласної ради та обласної держадміністрації. Загалом в області нараховується понад 13 тисяч дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківської опіки. Із них майже 1700 виховується в 43 школах-інтернатах, 163 малюка — в чотирьох дитячих будинках комунальної власності.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

Директор попався на підробці

Працівники Державної служби боротьби з економічною злочинністю в Івано-Франківській області вивели на чисту воду директора товариства з обмеженою відповідальністю.

Чоловік, будучи генеральним підрядником, підробив акти про виконання робіт із ліквідації наслідків стихійного лиха в одному з міст області, які здійснювало інше ТзОВ. Внаслідок цих шахрайських дій державі завдано збитків майже на 150 тисяч гривень. Порушено кримінальну справу.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Тарифи на воду підскочать

Комунальне підприємство «Тернопільводоканал» збирається підвищити з першого лютого ціни на послуги з водопостачання і водовідведення.

Нині мешканці обласного центру платять чотири гривні за кубометр води, а комунальники хочуть п'ять. Підвищення стосуватиметься і юридичних осіб. Пояснення традиційні: нерентабельність підприємства у зв'язку з подорожчанням паливно-мастильних матеріалів, електроенергії, металопродукції, зростанням зарплати тощо. Поки що місцеві органи влади з'ясовують, наскільки обгрунтованими є нові тарифи, проте мало хто сумнівається, що вони стануть реальністю.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

В Українському домі відбулася урочиста церемонія нагородження переможців Всеукраїнського конкурсу якості продукції «100 найкращих товарів України» 2009 року.

Фото Вадима ГРІГА (Укрінформ).

Негода випробовує країну

Усі регіони України потерпають від негоди. Станом на вчора залишалися знеструмленими 126 населених пунктів. Не працювало 75 АТС. Не приймали літаків аеропорти в Тернополі, Сумах та Чернівцях. Білгород-Дністровський морський торговельний порт працював з обмеженням.

Крім того, в Україні від переохолодження та обморожень загинули вже 169 осіб, повідомляє Міністерство охорони здоров'я. Найбільше в Донецькій області — 57 осіб. На Рівненщині за останні чотири дні від отруєння чадним газом через порушення правил експлуатації пічного опалення загинуло четверо людей, а також один нетверезий чоловік через необережне куріння. Трагедії сталися у Рівному, селах Рудня-Карпилівська Сарненського, Великий Стидин Костопільського і Кухотська Воля Зарічненського районів. Ще одну потерпілу від отруєння чадним газом 74-річну пенсіонерку Галину М. із міста Дубно лікарям вдалося врятувати. Тим часом від переохолодження організму помер чоловік у Березнівському районі. Його тіло знайдено на узбіччі дороги поблизу села Білка, а також пенсіонерка у селі Стара Мощаниця Здолбунівського району, **повідомляє наш власний кореспондент у Рівненській області Олександра ЮРКОВА.** У Кіровоградській області, **як передає наш власний кореспондент Петро МЕЛЬНИК,** з п'ятого по дев'яте січня на пожежах загинуло п'ятеро людей. Причинами пожеж стали необережне поводження з вогнем під час куріння, коротке замикання електромережі, порушення правил експлуатації пічного опалення. Нагадаємо, за прогнозами Гідрометцентру, до України повертаються снігопади й морози.

У Харкові відновив роботу комунальний транспорт

Учора в деяких районах Харкова, незважаючи на оголошений страйк, трамваї вийшли на маршрути. За інформацією харківських ЗМІ, на роботу, зокрема, вийшли працівники Салтівського депо (маршрути №№ 8, 5, 16, 16А, 23, 26, 27). У свою чергу, працівники Жовтневого трамвайного, а також двох тролейбусних депо продовжували акцію протесту, чекаючи обіцяної виплати зарплат.

Нагадаємо, в понеділок працівники КП «Міськелектротранс» оголосили акцію протесту, вимагаючи погашення заборгованості в заробітній платі. На маршрути міста не вийшли трамваї й тролейбуси. Під стінами мерії зібралися сотні мітингувальників.

Платню більшість працівників підприємства не одержує з липня. Загальний борг у зарплаті, за даними генерального директора КП «Міськелектротранс» Сергія Почепецького, становить 28,2 мільйона гривень.

Близько 12 години дня представники Харківської міськради запросили пікетників на переговори. У ході яких відповідальність за ситуацію, що склалась, міська влада поклала на уряд, котрий не повністю компенсує проїзд пільговиків. Після наради керівництва підприємства та міської влади з працівниками було ухвалено рішення, що міськадміністрація дасть 28 мільйонів гривень на погашення боргів. Це гроші, які влада планувала витратити на будівництво метро в лютому та березні. За словами Сергія Почепецького, гроші обіцяли виплатити найпізніше сьогодні.

Страйк вніс істотні корективи у звичне життя харків'ян. За даними «Міськелектротрансу», в середньому підприємство перевозить близько 600 тис. пасажирів на день. У понеділок це навантаження лягло на приватних перевізників, які не змогли оперативно збільшити кількість маршруток. Через це на зупинках утворилися величезні черги, в годину пік виїхати з деяких районів міста було практично неможливо, що призвело до масових запізнень на роботу в перший робочий день нового року.

Ірина КОРНЕЦЬКА.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Раритети від посла

Майже сотню примірників раритетних видань класика світової літератури Юзефа Крашевського подарував Поліському літературному музею, що у селі Городець Володимирецького району, Надзвичайний і Повноважний Посол України у Польщі Олександр Моцик. Всі ці книги — з особистої колекції посла, придбані ним у букіністів.

Адресу для подарунку підказало саме життя — Олександр Моцик родом із Городця, а його захоплення творчістю Ю. Крашевського пояснюється тим, що класик теж жив у цьому селі у сорокових роках XIX століття. Олександр Моцик цікавиться також живописними творами Юзефа Крашевського, який створив чимало малюнків з місцевими пейзажами, палацом, де була чи не найбільша на той час на Поліссі бібліотека з двадцятьма тисячами книг і де працював видатний польський письменник.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Боротися з молодіжним безробіттям допоможуть поляки

У Івано-Франківській міськраді відбулися переговори з делегацією польського міста Люблін про участь іванофранківців у спільних проектах технічної допомоги в рамках «Програми транскордонного співробітництва Польща—Білорусь—Україна». Проект, в якому Івано-Франківськ виступатиме головним замовником, отримав умовну назву «Студент з ініціативою». Як повідомив начальник міського управління економічного та інтеграційного розвитку Богдан Білик, проект спрямований на подолання молодіжного безробіття. Адже нині в міському Центрі зайнятості серед офіційно зареєстрованих безробітних основну частку становлять випускники місцевих вищих навчальних закладів.

Дарина НАЗАРЧУК.

Носив із собою пляшку зі ртуттю, шукаючи покупця

У Костянтинівці затримали 30-річного місцевого мешканця, який при собі мав скляну літрову пляшку із рідиною, схожою на ртуть. Вилучену ємність відправили на дослідження, і працівники санепідстанції підтвердили: рідина є металевою ртуттю вагою 5,7 кілограма і належить до першого класу небезпеки. У міліції затриманий пояснив, що рідкий метал знайшов ще чотири роки тому, коли блукав у районі промислового звалища. Тоді пляшку він начебто із собою не взяв, а прикопав. Нещодавно згадав про схованку і надумав поправити матеріальне становище: відкопав пляшку, узяв із собою і став шукати покупця. Стосовно затриманого порушено кримінальну справу за незаконне зберігання сильнодіючих отруйних речовин.

Ліна КУЩ.

Вісім місяців у полоні. Як це було

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Виходячи із Бразилії, перед довгим переходом моряки запаслися провізією. Продуктів вистачило на півтора місяця. Потім їх годували гнилим рисом. До цього, зізнаються колишні заручники, такої їжі й води їм навіть бачити не доводилося.

На судні постійно чергували 17 сомалійців. Через кожні півтора-два тижні пірати мінялися. Моряків регулярно били й погрожували розстрілом. За найменшу провину виводили на палубу й зв'язували «ластівкою».

— Більшу частину екіпажу били, — підтвердив другий помічник капітана Сергій Лупачов.

Як повідомив електромеханік Олександр Фют, грецький судновласник повністю розрахувався з екіпажем. Виплатив і зарплату, і компенсацію за моральний і матеріальний збиток.

До речі, дружини колишніх заручників вирішили організувати фонд допомоги полоненим морякам «Асоль». За сприяння фонду всі члени «Аріани» пройдуть повне медичне обстеження, одержать безкоштовну медичну допомогу й реабілітацію на базі Одеської обласної клінічної лікарні.

Моряки подякували за допомогу у звільненні міністерству закордонних справ України, представництву МЗС в Одеській області, Службі зовнішньої розвідки України й особисто кандидатові в Президенти України Сергієві Тігіпку.

Вони також зазначили, що сомалійський полон їх не зламав, тому й далі будуть заробляти на життя в рейсах.

Нагадаємо: 24 українці з балкера «Аріана» повернулися на батьківщину 6 січня. За їх звільнення судновласник заплатив сомалійським піратам більше двох з половиною мільйонів доларів.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

СВІТ КОРОТКО

ІТАЛІЯ

Берлусконі повернувся

Голова Ради міністрів Італії Сільвіо Берлусконі, на якого 13 грудня в Мілане було скоєно напад, повернувся до Рима і після майже місячної перерви знову приступив до роботи. На будинку римського Палаццо Граціолі, неофіційний столичний резиденції прем'єра, з цієї нагоди прикріпили транспарант: «З поверненням, пане Голово!».

ІРАН

Терористи вбили викладача університету

Викладач Тегеранського університету Массуд Мохаммаді вчора загинув унаслідок вибуху в іранській столиці. За даними поліції, дистанційно керований вибуховий пристрій було встановлено на мотоциклі, припаркованому просто біля будинку Мохаммаді в одному з північних кварталів Тегерана. Про інші жертви та потерпілих не повідомляється. Розпочато розслідування обставин вибуху, однак офіційні іранські ЗМІ вже звинуватили опозицію, стверджуючи, що Мохаммаді, «вірний ідеалам ісламської революції, загинув як мученик унаслідок теракту, влаштованого контрреволюційними елементами».

Убивство Мохаммаді скоєне на тлі ситуації, що залишається в Ірані напруженою після президентських виборів, які відбулися сім місяців тому.

США

Неполадки ядерного реактора

На АЕС, розташованій за 40 км від Нью-Йорка, сталося аварійне відключення одного з двох діючих ядерних реакторів. Його причинили неполадки в головному генераторі. Як заявили в компанії, що володіє АЕС, ні для працівників станції, ні для жителів прилеглих населених пунктів, включаючи Нью-Йорк, загрози нема.

ПРИГОДИ

Після аварії Павло Зібров жартував і дякував долі, що залишився живий і здоровий

Автомобіль Павла Зіброва потрапив у дорожньо-транспортну пригоду між селами Українське і Копайгород Барського району на Вінниччині. Народний артист України на власному авто їхав на концерт у райцентр Муровані Курилівці. За кермом сидів водій. На слизькій дорозі під час спуску машину кілька разів розвернуло і вона полетіла в кювет, перед тим розірвавши тросове огородження.

За словами начальника відділу профілактики ДАІ у Вінницькій області Володимира Мотичка, автомобіль двічі перекинувся, після чого все ж став на колеса на дні урвища висотою приблизно чотири метри. На щастя, водій і пасажир залишилися неушкодженими. Павло Зібров навіть пробував жартувати, при цьому не переставав дякувати долі за те, що залишився живий і здоровий.

Щоб не зірвати концерт, артиста до райцентру доставили на автомобілі начальника ДАІ Мурованокуриловецького району. Автомобіль з кювету вдалося вивести інспекторам ДАІ Олександру Ліхолату та Леоніду Онуфрійчуку. Поки чекали тягача, з дозволу водія, який пережив стрес більший, ніж його пасажир, міліціонери запустили двигун і потім потужний джип вивели на проїжджу частину дороги. До Києва його транспортували на евакуаторі. У машини пошкоджено дверцята, дах, крила.

Одну з пісень Павло Зібров присвятив на концерті працівникам Вінницької ДАІ. Перед тим щиро подякував за надану допомогу. Подарував міліціонерам диски із записами своїх пісень.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 3 (4753)
СЕРЕДА, 13 СІЧНЯ 2010

У селі Старі Кути Косівського району Івано-Франківської області урочисто відкрито пам'ятник главі Проводу українських націоналістів Євгену Коновальцю, *повідомляє Косівська райдержадміністрація*

Україна та Іспанія домовилися про взаємне визнання й обмін водійськими посвідченнями, *повідомляє прес-служба Міністерства закордонних справ України*

СПОРТ

Вісті звідусіль

Футбол. Робоча група під головуванням екс-арбітра ФІФА Василя Мельничука, до складу якої також входять фахівці ФФУ, ПФЛ та Прем'єр-ліги, підготувала необхідні для створення і функціонування колегії арбітрів професіонального футболу документи. Нині проекти Статуту колегії, Регламенту та угоди про співпрацю перебувають на розгляді відповідних комітетів ФФУ.

— Попереду ще тривала робота з улагодження всіх робочих моментів між сторонами. Насамперед з Комітетом арбітрів ФФУ, — зазначив учасник робочої групи, менеджер департаменту організації та проведення змагань Прем'єр-ліги, арбітр ФІФА **Петро Іванов.** — Як на мене, за сприятливих умов новій організації буде до снаги розпочати свою роботу, тобто арбітраж, уже у весняній частині нинішнього чемпіонату України.

На адресу Федерації футболу України було направлено два варіанти документів. Національна асоціація має дати свою оцінку підготовленим матеріалам. У разі погодження ключових моментів щодо створення колегії арбітрів робоча група збереться вже найближчим часом для підготовки фінальної версії всіх статутних документів.

* * *

Позавчора у Кривому Розі футболістам ФК «Кривбас» представили нового тренера — Юрія Максимова, котрий, як відомо, донедавно очолював київську «Оболонь».

У планах підготовки команди до весняної частини чемпіонату — три навчально-тренувальні збори. Перший із них має розпочатись вже завтра, коли «Кривбас» вилетить до Туреччини, повідомляє офіційнийсайт клубу.

* * *

Кубок Африки. Ангола. 1-й тур. **Група А.** Ангола — Малі. 4:4. Малаві — Алжир. 3:0. **Група В.** Кот-д'Івуар — Буркіна-Фасо. 0:0.

Керівництво Конфедерації футболу Африки офіційно підтвердило факт зняття збірної Того з турніру Кубка Африки. Тоголезці, які повернулися на батьківщину через траур, були дискваліфіковані. Нагадаємо, що автобус команди обстріляли невідомі. Є жертви і поранені. Отже, боротьбу у **групі В** вестимуть три команди — Гана, Кот-д'Івуар і Буркіна-Фасо.

Футзал. Львів. Товариський матч. **Україна — Польща. 4:2. Голи:** Чепорнюк, 2, 4, Легчанов, 19, Іванов, 20 — Стоніна, 32, Олейнічак, 40.

Бокс. Чемпіону світу з боксу за версією WBA Девіду Гею краще не проводити бій проти Віталія Кличка. Так вважає співвітчизник Гея, 36-річний британський боксер Денні Вільямс, якого Кличко-старший переміг технічним нокаутом 2004 року.

«Що довше не буде бою Кличко—Гей, то краще для самого Девіда. Судячи з поведінки Кличка, йому нині не до Гея, що для Девіда є найліпшим варіантом розвитку подій», — цитує Вільямса The Sun.

Як відомо, Гей, великий любитель побалакати, регулярно заявляє про свій намір відібрати чемпіонські титули спочатку у старшого Кличка, а потім і в молодшого.

Підготувала Світлана ГРУШКО.

Від Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки

Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки проводить прийом робіт:

— на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки **2010** року (Державні премії) **до першого квітня;**

— на здобуття щорічної премії Президента України для молодих учених **2010 року** (премія) **до першого березня.**

Державні премії України присуджуються:

— за видатні наукові дослідження, які сприяють подальшому розвитку гуманітарних, технічних та природничих наук, позитивно впливають на суспільний прогрес і утверджують високий авторитет вітчизняної науки у світі (в тому числі дослідження теми Голодомору 1932—1933 років в Україні);

— за розробку та впровадження нової техніки, матеріалів та технологій, нових способів і методів лікування та профілактики захворювань, що відповідають рівню найновіших світових досягнень;

— за роботи, які становлять значний внесок у розв'язання проблем охорони навколишнього природного середовища та забезпечення екологічної безпеки;

— за підручники для загальноосвітніх навчальних закладів, професійно-технічних та вищих навчальних закладів I—IV рівнів акредитації, що відповідають сучасним вимогам і сприяють ефективному опануванню молоддю знань, істотно впливають на поліпшення підготовки майбутніх спеціалістів.

До розгляду приймаються наукові праці, опубліковані в завершеному вигляді не менш як за рік до їх висунення, а роботи в галузі техніки, матеріалів, технологій — після освоєння у виробництві.

Висунення, оформлення та представлення робіт на здобуття Державної премії провадиться установами Національної академії наук України, Академії медичних наук України, Української академії аграрних наук, Академії педагогічних наук України, Академії правових наук України, керівними органами громадських наукових та науково-технічних організацій, колегіями міністерств, інших центральних органів державної виконавчої влади, науково-технічними та вченими радами наукових організацій, вищих навчальних закладів відповідно до нової редакції «Інструкції про порядок висунення, оформлення та представлення робіт на здобуття Державних премій України в галузі науки і техніки».

Щорічні премії Президента України для молодих вчених присуджуються за видатні досягнення в галузі природничих, технічних та гуманітарних наук, які сприяють подальшому розвитку науки, суспільному прогресу й утверджують високий авторитет вітчизняної науки у світі (в тому числі дослідження теми Голодомору 1932—1933 років в Україні).

Вік осіб, які претендують на здобуття премії, не може перевищувати 35 років (на 1 березня поточного року).

Висунення праць на здобуття премій здійснюється науковими установами та організаціями відповідно до нової редакції «Інструкції про порядок висунення, оформлення та представлення праць на здобуття щорічних премій Президента України для молодих вчених». Документи оформленої праці подаються за підпорядкованістю до президії Національної академії наук України, президії галузевих академій наук України, колегій міністерств та інших центральних органів виконавчої влади.

Представлення праць до комітету проводиться президією Національної академії наук України, президіями галузевих академій наук України, колегіями міністерств та інших центральних органів виконавчої влади до 1 березня 2010 року.

Консультації щодо оформлення та прийом робіт здійснюються секретаріатом Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки за адресою:

03680, м. Київ-150, вул. Горького, 51, кімната 1212;

телефони: 246-78-19; 246-63-00 (факс).

Повну інформацію можна знайти на веб-сайті комітету:

www.kdpu-nt.gov.ua.

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

«З дитинства захоплююся спортом»

— Передплачую «Голос України» відтоді, як газета почала виходити, — повідомив Михайло Антонович Плотницький **(на знімку),** отримуючи подарунок від редакції — настінний годинник. — Особливо люблю читати публікації Віктора Браницького на спортивні теми. Я з дитинства захоплювався спортом. У десятому класі велосипедом до Києва на екскурсію їздив. Був чемпіоном області з велоспорту. Велика частина трудової біографії Михайла Антоновича пов'язана з будівництвом — очолював бригаду теслярів. Будував шість шкіл у Житомирі. А житлових будинків — і не злічити. Дружина Юзефа Броніславівна чотири десятки літ віддала роботі в колгоспі у Глибочиці — приміському селі, де обоє народилися й постійно мешкають. А діти стали киянами. Син, знявши погони у званні підполковника, працює в «Укрчастотнагляді». Дочка викладає українську мову у престижному вузі столиці, готує тепер докторську дисертацію. Обоє приїхали до батьків на зимові свята — привітати і по господарству допомогти.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото автора.

У нього ще все попереду!

ПРИВІТАННЯ

Виповнилося 50 років **Ігорю Вікторовичу Алексєєву —** народному депутату України четвертого, п'ятого й шостого скликань Верховної Ради, визначному політичному, державному й партійному діячу нашої країни.

Ще зі шкільної парти глибоко в душу Ігоря Вікторовича запали полум'яні слова Миколи Островського із книжки «Як гартувалася сталь» про те, що життя дається людині тільки раз і прожити його треба так, щоб не було страшенно боляче за змарновані роки. Цей відомий крилатий вислів став девізом його життя, за яким він звіряє кожний свій крок, кожний свій день.

Тож після одержання атестата середньої школи 1977 року в Ігоря Алексєєва було єдине бажання — стати офіцером Радянської Армії, зі зброєю в руках захищати свою Батьківщину. Після закінчення із золотою медаллю в 1981 році Донецького вищого військово-політичного училища лейтенант Алексєєв служив у Києві в політвідділі однієї з військових частин. Однак неспокійна романтика солдатського обов'язку повела його в далекі краї й чотири роки він прослужив у Магадані.

За високі успіхи в бойовій і політичній підготовці офіцера Ігоря Алексєєва було направлено на навчання до Москви у Військово-політичну академію імені В.І. Леніна, де закінчив педагогічний факультет. Потім доля знову закинула його в Київ, на викладацьку роботу в Інститут сухопутних військ.

1994 року полковник Ігор Алексєєв вийшов у запас Збройних Сил України й перейшов на дипломатичну службу, працював в Управлінні контролю над озброєнням і роззброюванням Міністерства закордонних справ України. В 1996—1998 роках навчався у Дипломатичній академії при МЗС України. Після закінчення навчання чотири роки працював консулом Дипломатичного представництва України в Королівстві Данія.

У 2002, 2006 і в 2007 роках Ігоря Вікторовича обирають народним депутатом України, він входить до парламентської фракції комуністів, нині є секретарем Комітету Верховної Ради із закордонних справ. Люди пам'ятають його пристрастні виступи перед депутатами й виборцями, його продумані й реальні законопроекти із соціальних і міжнародних питань, цікаві й схвильовані статті та інтерв'ю у засобах масової інформації.

У 2005 році його обирають секретарем, а у грудні 2006 року — другим секретарем Центрального Комітету Компартії України, він є начальником виборчого штабу КПУ, виконує інші партійні доручення.

Ігорю Вікторовичу завжди є що сказати людям. Його зустрічі із трудящими викликають широкий інтерес і активний відгук. І кожне прохання, кожне звернення до народного депутата знаходить у нього необхідну підтримку, результативне рішення.

Як бачимо, досягнуто справді чимало. Але, зважаючи на невичерпний творчий потенціал, набутий практичний досвід і багаті життєві знання, щире бажання зробити для простих людей і для рідної країни якнайбільше, то ще дуже багато чого чекає Ігоря Вікторовича попереду.

Певна річ, за всім цим стоїть постійна й щоденна наполеглива й цілеспрямована праця Ігоря Вікторовича над собою, над підвищенням свого ділового рівня. Крім того, дуже великий вплив на формування його бійцівського характеру зробили також сімейна атмосфера і найбільш справедлива радянська дійсність, що оточувала його з дитячих літ. Особливо слід зазначити особистий внесок у його виховання батьків — батька Віктора Максимовича й матері Галини Федорівни, яка, на жаль, не дожила буквально кілька тижнів до ювілею свого улюбленого сина, померла у грудні 2009 року.

Зрозуміло, в успіхах Ігоря Алексєєва є конкретна й дуже відчутна заслуга голови парламентської фракції комуністів, першого секретаря ЦК Компартії України Петра Симоненка, який як мудрий наставник і вихователь копітко й послідовно робить усе для його професійного становлення.

У ці дні нового року, що настав, Ігорю Вікторовичу Алексєєву з усіх кінців країни, із близького й далекого зарубіжжя надходять привітальні телеграми й листи, телефонні дзвінки. Колеги по депутатському корпусу, товариші по партії, друзі по армійській і дипломатичній службі, рідні й близькі, земляки гаряче й сердечно вітають його із славним 50-літнім ювілеєм, від усієї душі бажають значних успіхів у його діяльності, щиро зичать йому і його родині міцного здоров'я, благополуччя, довгих років щасливого життя.

Многая літа Вам, дорогий Ігоре Вікторовичу!

Іван ГАВРИЛИШИН, член Національної спілки журналістів України.

Вік осіб, які претендують на здобуття премії, не може перевищувати 35 років

450-річчя «Пересопницького Євангелія» святкуватимуть на державному рівні

450-річчя «Пересопницького Євангелія», на якому присягають Президенти України, в 2011 році відзначатимуть на державному рівні. Указ про це підписав Віктор Ющенко.

Згідно з документом, передбачається утворити оргкомітет, до складу якого ввійдуть представники центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій, учені. Він разом із Рівненською ОДА та за участі Національної академії наук України має розробити й затвердити заходи на 2010—2011 роки з підготовки та відзначення цього ювілею. Як повідомив голова облдержадміністрації Віктор Матчук, у рамках підготовки до цієї славної дати передбачається також провести цілий комплекс заходів із відновлення самого населеного пункту Пересопниця. Зокрема, йдеться про газифікацію та будівництво сучасної дороги до села.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Відразу два

Відразу два будинки сімейного типу запрацювали в області в останні дні старого року. В селі Синьовидне Сколівського району сім'я, де двоє власних дітей, взяла на виховання ще трьох малюків. А у Цеблові Сокальського району п'ятьма дівчатками опікуватиметься тепер монахиня Ангелина монастиря св. Йосафата. Місцева влада активно долучалася як до облаштування приміщень, так і до святкових подарунків — діти отримали комп'ютери, меблі, солодощі.

Як повідомив начальник служби у справах неповнолітніх Львівської ОДА Володимир Лис, на кінець року в області 220 дітей виховуватимуться в будинках сімейного типу. За кілька днів в Мостиських відкриється сімнадцятий будинок. Приміщення, де мешкатиме малеча, вже облаштовано, триває підбір дітей. Щомісяця держава виплачує на кожну сироту два прожиткових мінімуми (заборгованості по цих платежах наразі не виникає), крім цього, прийомні батьки отримують від цієї суми ще 35 відсотків державної допомоги. Не стоять осторонь і підприємці області, які є частими гостями в будинках сімейного типу.

Ірина ЄГОРОВА.

Львівщина.

Тепла підлога вогнища культури

Відкриває двері оновлена глядацька зала в Палаці культури імені Куйбишева в Донецьку. На її ремонт витрачено понад два мільйони гривень. Менш ніж за півроку тут замінили механізми сцени, освітлення, звук, електрику, по-новому оздобили стіни і стелю.

Комфортну температуру в глядацькій залі підтримуватиме підлога з підігрівом. Палац культури імені Куйбишева — один із об'єктів, переданих свого часу вугільними підприємствами на баланс місцевої влади. У міськраді мають намір «осучаснити» всі такі палаци. Тим паче, що розташовані вони на околицях міста, де інших вогнищ культури, як правило, немає.

«До нас їздять на заняття не лише мешканці району, а навіть із сусідньої Макіївки, — каже директор палацу Оксана Максименко **(на знімку)**. — Адже тут працюють відомі колективи, зокрема ансамбль народного танцю «Уголёк», який першим у Донецьку отримав звання народного. Таке само звання має і вокальний жіночий ансамбль «Шахтарочка». Більш як 120 дітей займаються у зразковому колективі — ізостудії «Різнокольорові фарби». Поруч розташоване обласне училище культури, з яким ми тісно співпрацюємо».

Гуртки та студії відвідують діти й дорослі — від 3 до 70 років. Змінюються й уподобання відвідувачів: наприклад, нещодавно в палаці відкрито студію ірландського танцю. Зараз у палаці готуються до новорічних свят. Директор каже, що до оновленої зали не соромно буде запрошувати професійних артистів драми, опери та балету, щоб дітлахи з донецької околиці долучалися до мистецтва.

Ліна КУЩ.

Фото автора.

Масова експертиза виконавчої влади

Громадські активісти майже з усіх регіонів України збиралися на спеціалізованому тренінгу щодо проведення експертизи діяльності органів виконавчої влади. Про це повідомив представник творчого об'єднання «Технології оптимального розвитку особистості» Володимир Бочаров-Туз. Основна увага приділялася механізму розгляду нормативно-правової регламентації проведення оцінки діяльності органів влади, представленню громадських пропозицій та способам контролю за їх безпосереднім впровадженням посадовцями. Як констатують експерти тренінгу, інтерес громадськості до здійснення оцінки діяльності влади в Україні постійно зростає. Вони ж стверджують, що багато активістів уже розпочали власну громадську експертизу владних структур на місцях.

Протягом зими заплановано провести ще щонайменше два спеціалізованих семінари. А поки що всі охочі можуть приєднатися до проведення громадської експертизи та ознайомитися з механізмом її проведення у тематичній веб-групі «Громадська експертиза в Україні».

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

Комісія констатувала: друга хвиля почалася

Через нинішню ситуацію із захворюваністю на ГРВІ та грип Тернопільщину не відвідають школярі з інших областей України.

Щороку під час новорічно-різдвяних свят в область приїжджало чимало школярів із Сходу та Півдня країни, щоб краще пізнати традиції народу, поспілкуватися з ровесниками. Але якщо у східних областях у розпалі перша хвиля епідемії грипу, то у західних розпочинається друга. Як зазначалося на засіданні надзвичайної протиепідемічної комісії при Тернопільській ОДА, протягом 50-51-го тижнів захворюваність на ГРВІ та грип зросла на 25—50 відсотків порівняно з попередніми тижнями. Залишається високим рівень небезпеки поширення пандемічного грипу A/H1N1. На жаль, «вікном» між двома хвилями епідемії для щеплень проти сезонного грипу станом на 28 грудня скористалися лише 202 особи.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

У храмі побили єпископа

Колишній настоятель храму Святого Великомученика Дмитрія Солунського у селі Стадниця неподалік від Вінниці вдарив у груди єпископа Вінницького і Брацлавського УПЦ Київського патріархату Онуфрія, коли той здійснив пастирський візит до храму. Єпископ упав на підлогу, вдарився головою, у нього з носа потекла кров. Віруючі викликали міліцію.

У єпархії УПЦ Київського патріархату причину інциденту пояснили тим, що колишній настоятель храму «спокусився злим духом і не знайшов нічого іншого, як застосувати силу до єпископа, коли зрозумів, що його викрили привселюдно». Перед тим, уточнили в єпархії, священику вручили заборону на священнослужіння. Натомість він намагався перевести релігійну громаду під патронат іншої церкви, але отримав відсіч. Тоді почав збирати підписи про перехід до ще однієї церкви. Про все це єпископ повідомив пастві під час свого візиту до храму. Після чого колишній священик накинувся на нього з кулаками.

Сам владика Онуфрій говорить про те, що проблема не тільки у внутрішньому конфлікті. За його словами, йдеться про можливість виникнення в області міжконфесійного переділу, так званої релігійної «війни». Віруючих вводять в оману у тих випадках, коли священики не користуються довірою у своєї пастви. Це стає першим кроком до міжконфесійних конфліктів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Будують прямо на кладовищі

В Луцьку на вулиці Івана Франка, на місці колишнього кладовища XV—XX століть, розпочалися археологічні розкопки. Пов'язані вони з майбутнім будівництвом на цьому пагорбі храму Незалежної православної релігійної громади Христового Воскресіння.

Оскільки цей пагорб на межиріччі Стиру і Яровиці був заселений ще в прадавні часи, то пошуковці з ДП «Волинські старожитності» розраховують на цікаві знахідки. Їх інтерес підсилює ще й та обставина, що з середини XVI століття на цьому місці діяла Воскресенська церква, яка відома тим, що її парафіяни найревніше в Луцьку відстоювали православну віру від наступу уніатів.

Поки що серед знахідок археологів в основному монети XV—XX століть, а ще кістяки людей. І це не дивно, адже кладовище остаточно закрили лише 1987 року. Певну частину поховань було перенесено на діючі кладовища, але більшість могил просто зруйнували. Тож поява на Яровицькій гірці археологів викликає в лучан подвійне почуття. Надто вже поспішно у нас починають зводити на могилах споруди.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

ВІСТІ З ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ

«Всі ми діти твої, Україно!»

Обласне дитяче свято фольклору національних меншин, які проживають на Прикарпатті, пройшло в Івано-Франківську. У ньому взяли участь більш як 30 колективів і виконавців із загальноосвітніх шкіл і позашкільних навчальних закладів. Вони виконували музичні твори, пісні, танцювали, читали поетичні твори рідною мовою. Загалом на святі пролунало 11 мов. Найбільше оплесків отримали дитячий театр-студія «Синяя птица» та ансамбль народного танцю «Радість» (Центр дитячої творчості Івано-Франківська), родина Діхаміджія (Городенківська ЗОШ № 2), Діана Ендрюс та Анна Чувайлова (Завійська ЗОШ І-ІІІ ст. Калуської райради), російський фольклорний ансамбль ЗОШ № 3 Івано-Франківської міської ради. Переможців нагородили грамотами управління освіти і науки ОДА та цінними подарунками.

А тепер — «Танці для всіх»

В Івано-Франківську відкрився клуб «Танці для всіх», у якому створено умови для того, щоб оволодівати мистецтвом танців.

— Сюди приходять люди віком від п'яти і до... Власне, вікового цензу немає, — пояснює керівник клубу Наталя Кравченко.

На Прикарпатті нині чимало танцювальних шкіл, однак усі вони здебільшого дитячі та юнацькі. А от клубу для всіх бракувало.

Книга про вибори для незрячих

Івано-Франківська благодійна громадська фундація імені короля Юрія за підтримки Фонду сприяння демократії Посольства США в Україні видала шрифтом Брайля книгу про основні положення виборчого законодавства в Україні. Вона призначена для людей з вадами зору і має допомогти їм стати активними учасниками соціальних та політичних процесів в Україні. Книгу безкоштовно передали Українському товариству сліпих.

Дарина НАЗАРЧУК.

— Чому затягується процес відбудови цього найцікавішого мікрорайону Луцька? Винне наше законодавство, яке створює безліч перешкод людям, які хочуть зберегти старовину або відновити втрачене. В європейських країнах такі інвестори отримують багато пільг. Їм багато держава дає, але й питає вдесятеро більше. У нас сьогодні самовільне будівництво узаконити простіше, ніж чесно пройти всю процедуру погоджень, — вважає директор Луцького історико-культурного заповідника Тарас РАБАН

За фасадом архітектурних шедеврів

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Старі будинки беззахисні, як і старі люди. Це особливо відчувається в історичній частині Луцька. Блиск одного з найкрасивіших замків Європи тут затьмарюється руїнами розташованих поруч споруд.

Цього не показують екскурсоводи

Прогулюючись вузенькими вуличками старого Луцька, обов'язково вийдеш на Плитницю. Вона притулилася до замку Любарта з півдня: починаючись біля його В'їзної вежі і закінчуючись біля Стирової. Сама назва вулиці повертає в давнину, коли на острові Луцьк, у дерев'яній фортеці — попередниці нинішнього замку Любарта, в XII столітті почали зводити мурований храм Іоанна Богослова. Тут складали привезену для нього цеглу. Потім, у XIV столітті, великий литовський князь Любарт, з роду Гедимінів, почав будувати на цьому пагорбі величний замок. Та попри солідний вік Плитниці, екскурсоводи не поспішають вести на неї туристів. Хіба що до розташованого майже впритул до В'їзної вежі найпрестижнішого в місті ресторану «Корона Вітовта». Там — шик і блиск. Далі — зась. За десяток метрів у глибину вулиці віє духом запустіння. Будинок № 5, що з рестораном поруч, вже й не житло — розвалюха. А садок біля нього — хащі і звалище сміття. Шедевром архітектури цей будинок ніколи не був, це хата небагатого міщанина. А ось наступний, № 7, — пам'ятка. Вперше згадується 1789 року в описі Луцького замку — як дворик велятинського старости Єловицького. Жили в ньому різні шановані в Луцьку люди. На початку минулого століття мешкав з родиною Мартинович, який 1919 року очолював Луцький магістрат. До війни тут була казарма охоронців тюрми, по війні — дитяча стоматполіклініка. Тепер — пустка і напівруїна. Цікаво лиш для бродяг.

Ресторан «Корона Вітовта» — один з найпрестижніших у Луцьку.

З іншої, північної, сторони до В'їзної вежі майже впритул стоять будинки № 21 і № 23 по вулиці Кафедральній. Перший з них довго вважався одним із трьох будинків, де в XIX столітті жила Леся Українка. Потім цю версію відкинули (може, й передчасно). Однак, як вважає автор книги «Вулиці і майдани Луцька» Вальдемар П'ясецький, будинок становив чималий інтерес як зразок типового для Луцька так званого шляхетського дому. На жаль — «був», бо крім звалища напівзотлілих дерев'яних брусів на відомому ще з княжих часів дворищі, власником якого в XVI столітті був сам князь Костянтин Острозький, нічого не залишилося.

Будинок № 23, або, як часто його називають, будинок Пузини, історики ідентифікують XIV-XVI століттями. Це найстаріша житлова споруда Луцька. Більшість дослідників вважає, що виріс він на місці оборонної вежі колишнього Окольного замку — другої лінії оборони старовинного Луцька. Одна стіна цього будинку — елемент фортечного муру. Вона викладена з тієї ж цегли, що і замок Любарта, від В'їзної вежі якого будинок відділяють кілька десятків метрів. Здавалось би, ця споруда мала б стати предметом гордості лучан. Так би й було, якби не ганебний стан будинку Пузини, особливо з тильного боку, де на видноті примостилося три дерев'яні вбиральні. Споруда давно потребує капремонту та реставрації, інакше просто перетвориться на руїну.

Звалищем стало пустирище на вулиці Драгоманова, поблизу площі Ринок. Звідсіля до відомого всій Україні будинку Косачів з відомою «Лесиною вітальнею» — менше сотні метрів, до красеня-костьолу святих Петра і Павла — теж рукою подати.

Відразу всього не буває

Беру інтерв'ю в директора Луцького історико-культурного заповідника Тараса Рабана — архітектора за фахом.

— Тарасе Веніаміновичу, від прогулянки старим містом враження двояке. Захоплення викликає прекрасний стан замку Любарта, костьолу святих Петра і Павла, Покровської та Хрестовоздвиженської церков, колишньої лютеранської кірхи, будинку Косачів, вулиці Данила Братковського, музею-аптеки... І поруч — руїни старовини і звалища. Маю на увазі будинки №№ 5 та 7 на Плитниці, №№ 21 та 23 на Кафедральній, пустир на вулиці Драгоманова поблизу площі Ринок. Як так могло статися?

— Всі ці будинки приватні. І їх стан залежить від власників. Приміром, у будинку № 23 на Кафедральній живе чотири сім'ї. Люди небагаті. Відреставрувати будинок за власний кошт не можуть. Коли ж у 2006 році ми запропонували це зробити за рахунок держави, виставили умову: ви нам — нові квартири, ми вам — дозвіл на реставрацію. Коштів не знайшлося. Згодом, опам'ятавшись, вони пристали на наші умови, але рік закінчився, а з ним і державне фінансування. Ще один шанс у них з'явився, коли інвестор придбав поруч будинок № 21 і запланував там спорудити готель у стилі ретро. Щоб сусідня споруда не псувала виду на замок, вирішив викупити і її, запропонував мешканцям взамін чотири нові квартири. Але! У когось теща в квартирі прописана, у когось діти. Давайте і їм житло. Інвестор не захотів. Так і залишилися біля розбитого корита. Самим, на жаль, бракує елементарної культури, навіть щоб двір підтримувати в належному стані.

Подібна історія і з будинком № 5 на Плитниці. Одна сім'я там пристала на пропозицію міськради і вже понад десять літ живе в облаштованій квартирі, інша ж не могла скласти собі ціни й досі мерзне у розвалюсі. Шкода людей, але вони самі створили собі таку долю. Тепер маємо таку ганьбу поблизу замку.

У пустирища на вулиці Драгоманова теж є власник. Не знаю, який за рахунком. Шкода, збанкрутував перший інвестор, який багато зробив для розчищення та консервації старих підвалів, хотів спорудити тут мікрорайон зі стилізованими під середньовіччя будинками. Інвестор, який володіє сьогодні цією ділянкою, теж має амбітні плани. Будемо сподіватися, він їх втілить у життя.

Фасад будинку № 23 на вулиці Кафедральній (будинок Пузини).

Будинок № 21 на вулиці Кафедральній (колишній шляхетський будинок).

Міська влада має стати союзником заповідника

На жаль, час і війни, особливо Друга світова, не пошкодували багатьох пам'яток архітектури старого Луцька. За останні два десятиріччя в історичній частині міста на місті пустирищ і малоприглядних хатинок повоєнної пори споруджено кілька прекрасних будівель, які відповідають духу середньовічного міста. У керівництва заповідника є й інші не менш цікаві наміри. Однак здійснити їх можна буде лише у співпраці з міською радою та її керівником Богданом Шибою. Хотілося б, щоб міський голова, який за фахом — архітектор, пройнявся ідеєю відродження і збереження історичного ядра древнього Луцька. Читачам же обіцяємо повернутися до цієї теми наступного року.

Микола ЯКИМЕНКО.
Фото автора.

* ЕКОЛОГІЯ * ЕКОЛОГІЯ * ЕКОЛОГІЯ * ЕКОЛОГІЯ *

Не було б економії, та криза підштовхнула

Раніше відходи викидалися, а сьогодні приносять прибуток

Принцип роботи гідросайзера простий, але ефективний. Уперше в Україні одразу дві такі установки були задіяні на Авдієвському коксохімічному заводі ще в 2001 році, в 2008-му він з'явився на ДЗФ «Самсонівська» і лише місяць працює на гірничо-збагачувальній фабриці «Краснолучська» у Луганській області.

НАША ДОВІДКА

Гідросайзер — це водний сепаратор, принцип дії якого ґрунтується на висхідному потоці води. У ємність знизу під великим тиском подається вода, і за рахунок висхідних потоків дрібна фракція вугілля піднімається вгору, а більша і важка — опускається.

Всі минулі роки дрібна фракція вугілля, після проведеного збагачення, з території фабрики «Краснолучська» відправлялася у відстійники й накопичувалася там роками, отруюючи довкілля. По суті, сировина пропадала, оскільки технологія з її переробки не використовувалася. Така ситуація тривала доти, доки на ДЗФ не прийшов ефективний власник, який насамперед став прораховувати перспективу збагачувального виробництва, вести ощадливішу політику. У чомусь і криза підштовхнула. Сьогодні, наприклад, багато металургійних заводів і інші підприємства переходять на пиловугільне паливо. По-перше, це дешевше, по-друге, не виникає проблем при перебоях із газом. Керівники ЗАТ ДЗФ «Краснолучська» орієнтувалися на такий попит, а, крім того, по-хазяйськи прораховували можливі фінансові активи після встановлення нового обладнання. Йшлося про гідросайзер — принципово нову технологію в системі вуглезбагачення, що дає змогу переробляти дрібну фракцію вугілля, а не відправляти її в шламовідстійники. Використовувані водні сепаратори, які виготовляються в Україні, Росії й колишньому СНД, не настільки ефективні, як гідросайзер.

— Але тут виникло запитання: а чи впорається англійська установка з антрацитом? — розповідає директор спільного україно-британського підприємства «Індастріал Сістемз» Олександр Логачев. — Скептиків було багато. Адже на Авдієвському коксохімзаводі й на фабриці «Самсонівській» гідросайзер працював із коксівним вугіллям, а в нас — антрацит. Але ми переконалися, що з антрацитом устаткування справляється так само успішно, як і з іншими видами вугілля. У принципі різниці немає. Результат хороший — виловлює фракцію від нуля до двох-трьох міліметрів. Презентація гідросайзера відбулася 30 листопада.

Перед його установкою на «Краснолучській» проводилися розрахунки й маркетингові підрахунки, у який строк він окупиться. З усіма витратами й перевезеннями він себе окупить місяців за вісім, може, і за півроку. Усе залежатиме від завантаженості фабрики. Маю зазначити, що за допомогою гідросайзера ми повністю

Телефони корпунктів: Луцьк — (0332) 77-81-84; Луганськ — (0642) 58-65-50

Кошик недостатку

Більше половини мешканців області вважають себе обділеними

ТЕОРЕМА БУТТЯ

Хмельницький

Дані обласного управління статистики щодо того, як оцінюють свій матеріальний стан домогосподарства, стосуються ще того щасливого докризового періоду, коли і кредити можна було брати, і різні покупки робити майже безперешкодно. Торішній офіційний баланс добробуту родин ще попереду. Однак уже тепер можна сміливо говорити про те, що він не тільки не поліпшився порівняно з позаминулорічним, а й суттєво погіршився. Тож, якщо кількість справді бідних людей давно перетнула півмільйонну позначку, є про що замислитись.

Тому, хто лише чув про підвищення розмірів мінімальної пенсії до 601 гривні і про те, якої колосальної напруги коштувало це державному бюджету і урядовцям, що взяли на себе такий тягар, навряд чи до кінця буде зрозуміло, що реально означає ця цифра для десятків тисяч старих людей. Спробуймо уявити це, провівши невеликі розрахунки.

Отже, на день припадає двадцять гривень. Тепер від цієї суми віднімемо п'ять гривень на оплату комунальних послуг, транспорту, зв'язку, аварійного ремонту, термінової покупки... Причому, якщо врахувати, що всі зазначені позиції сумуються, то названа цифра просто нереальна, і все ж вийти за її рамки теж неможливо. Тепер додамо до від'ємної частини ще п'ять гривень на ліки та медичне обслуговування, що теж фантастично занижено. Отже, залишається червінець. Якщо примудритися поснідати і повечеряти по дві гривні, а тут варіант майже без вибору — чашка чаю і четвертинка хліба, то на обід залишиться цілих шість гривень. Тож розкошуй, пенсіонере, на всі ці гроші, і, як у старому анекдоті: ні в чому собі не відмовляй.

Передчуваю заперечення: оскільки йдеться про мінімум, не можна рівняти всіх пенсіонерів, у декого і пенсії більші, і живуть вони краще. І це так. Але...

Середній розмір пенсій в області до грудневого підвищення становив 790 гривень, а після став 817. А це значить, що середній пенсіонер живе на сім гривень в день багатше, ніж той, що на межі виживання. Тобто він може розкошувати не тільки чаєм з цукром, а ще й інколи хлібом з маслом.

При такій арифметиці про який рівень життєвих стандартів взагалі може йтися? Та виявляється, пенсіонер — це ще не найбідніша людина в суспільстві. Є й такі, хто заздрить його доходам.

Хто бідніший за бідного?

Не важко здогадатись, що це безробітний. Торік щомісяця кількість офіційно зареєстрованих безробітних коливалась від 34 до 17 тисяч чоловік. При цьому середні виплати з безробіття ледь перевищували півтисячі гривень і навіть не досягали прожиткового мінімуму.

Втім, на такі «дрібниці» безробітний навіть не звертає уваги, бо хоч який, а дохід все-таки є. Значно гірше тим, хто не може з різних причин набути такого статусу. Через службу зайнятості, приміром, у листопаді вдалось працевлаштувати лише 1,8 тисячі осіб. Та й як же може бути інакше, коли роботу шукало понад 18 тисяч чоловік, а підприємства пропонували трохи більше трьох сотень вакантних місць. Виходить, що на одне таке претендувало понад півсотні осіб. Хіба є шанси його отримати?

Розуміючи всю складність ситуації, влада обласного центру розробила програму зайнятості на наступні два роки. Вона має запобігти масовому безробіттю, і станеться це тоді, коли в економіку краю потечуть інвестиції, підніметься малий та середній бізнес, підуть у минуле скорочення, а натомість з'являться нові робочі місця...

Усе це, безумовно, правильно. Та коли станеться? А тим часом, наприклад, у листопаді кількість вакансій на підприємствах обласного центру становила аж 68(!) місць. Якщо така цифра у найбільшому місті області, то що говорити про можливість знайти роботу в райцентрах чи у селі?

ЗА ДАНИМИ СТАТИСТИКИ

Середня заробітна плата в області у жовтні становила 1540 гривень, що більше удвічі за прожитковий мінімум та мінімальну зарплату, але на 21 відсоток менше від середньої по державі.

Заробітки в аграрному секторі, працівників готельного та ресторанного бізнесу становили лише 72 відсотки від середньообласних. Зарплата працівників культури, освіти та охорони здоров'я відставала на 8—20 відсотків.

Найбіднішим виявився Білогірський район, де рівень середнього заробітку був на 27 відсотків нижчим, ніж по області.

При цьому в зону ризику може потрапити практично кожен, незалежно від віку, статі, освіти. Адже молоду людину, що тільки закінчила вуз, ніде не чекають. У працівників середнього віку інші ризики — бути звільненим через економічні негаразди підприємства. Ну а про всі страхи передпенсійного віку навіть говорити не доводиться.

Як жити цим людям? Як відправляти дітей до школи? Як навчати студента? Як лікувати хворих? Як?!

Середній клас зникає

У кожного свої рецепти. А статистика твердить, що протягом місяця споживчі грошові витрати середньої сім'ї в області становили 1,6 тисячі гривень. Причому близько тисячі йшло тільки на харчі. Для сімейного бюджету — надзвичайно велика частка. Для здорового і смачного харчування як мінімум трьох чоловік — просто дріб'язок.

Витрати на решту покупок навіть важко сприймати всерйоз при теперішніх цінах. Скажімо, на одяг та взуття сім'я могла витратити 38 гривень на місяць, на побутову техніку, домашні речі і дрібні ремонти одночасно — 44 гривні. При цьому на лікування та профілактику залишалось 55 гривень, а на освіту — 18.

Коментарі, як кажуть, зайві. Додам тільки, що йдеться не про найбідніших, а про середні статки і витрати середньої подільської родини. Тож не дивуватись, коли згідно зі статистикою понад чверть домогосподарств змушені були постійно відмовляти собі у найнеобхіднішому.

Будь-який економіст підтвердить: основу фінансово здорового та стабільного суспільства становить середній клас. Цікаво, що ще пару років тому багато хто схильний був вважати себе приналежним саме до нього. Нині ж ситуація інша. Понад п'ятдесят відсотків родин вважають себе бідними. І хоча дві п'ятих опитаних не назвали себе бідними, проте переконані, що саме до середнього класу вони так і не дотягнули. Переступити ж цю планку змогло лише півтора відсотка. А от заможним так ніхто себе і не назвав.

Можливо, критерії оцінювання були надто завищеними? Та як подивитись. Для того, щоб вважати себе цілком забезпеченим, не відмовляти собі у покупках, подорожах і розвагах, безпроблемно вчити дітей та лікуватись, хмельниччани готові погодитись на доходи у чотири з половиною тисячі гривень щомісяця. Якщо порівняти це із реальними зарплатами, то вийде вдвічі—втричі вище. Якщо ж співставити зі світовими стандартами, то ці мрії будуть разів у десять менше від тамтешніх можливостей. Тож кожен може зробити свої висновки.

Про які середні стандарти може йтися, коли більшість українців зорієнтована лише на офіційно затверджений прожитковий мінімум. А деякі його норми видаються не просто смішними — принизливими. Чого тільки варта одна спідниця для працюючих жінок на п'ять років чи, даруйте, одні чоловічі плавки раз на десять років. Із культурної програми — раз на місяць похід в кіно, із оздоровчо-гігієнічної — протягом року чотири візити до перукаря і раз — у найдешевшу лазню. Навчання ж не те що у вузі, а хоча б на будь-яких освітніх курсах взагалі не передбачене. Та й справді, якщо вже людина живе на отой мінімум, то нащо їй вчитись, думати про майбутнє, сподіватись хоч на якісь зміни? Виходить, і жити їй не треба. Бо дорогувато.

А поки що життя багатьох подолян складається так, що у сімейний кошик достатку дуже часто їм доводиться вкладати не стільки заробітки, доходи, покупки, скільки борги, витрати та мрії про колишнє краще життя.

Ірина КОЗАК.
Фото автора.

ДОБРА НОВИНА

Вода в домівках — нарешті цілодобово

Львів повертається в лави тих європейських міст, де вода в кранах ллється, як тільки захочеш цього і відкрутиш кран. Причому і холодна, і гаряча. Для того, щоб це нарешті сталося, останніми днями робітники працювали цілодобово, а мешканці мирилися із незручностями. Адже то тут, то там вода перекривалася зовсім або текла замулена і чорна. Однак саме так відбувалося підключення Плугівського водогону, який, як і було обіцяно урядом та міською владою, під'єднали вчасно, до нового року. Для цього останнього осінньо-зимового ривка, низки складних і дороговартісних робіт з державної казни місту у другому півріччі 2009 року виділили близько 200 мільйонів гривень. Та було б несправедливо не нагадати, що ціна питання становила значно більшу суму і зайняло все досить довгий час. Позика Світового банку на проект «Модернізація системи водозабезпечення Львова», яку пробивав ще попередній голова, значно активізувала роботи, які тривали у Львові десятиліттями.

Для реалізації проекту Львівській міській раді та «Водоканалу» під гарантію уряду України було виділено 40,8 мільйона доларів. З них 24 становить кредит Світового банку і 6 мільйонів — грант шведського уряду. Цю позику надали під 6 відсотків річних, за умови обов'язкового залучення 10 мільйонів доларів власних коштів «Львівводоканалу» і разової виплати за кредит 240 тисяч гривень. За двадцять років Львів тепер повинен, відповідно до умов надання кредиту, виплатити Світовому банку понад 50 мільйонів доларів.

Потреба вкласти такі величезні кошти в роботи з доставки води до помешкань львів'ян обумовлена не лише тим, що Львів розташований у місцевості, бідній на великі родовища води, придатної для пиття, а й складним рельєфом — перепад висот сягає 120 метрів. Тому водозабезпечення здійснюється з 17 водозаборів, розташованих у радіусі 110 кілометрів від міста. Підземні води збираються понад 200 свердловинами, глибина яких становить часом 250 метрів. Однак основною перешкодою для покращення водопостачання Львова довго залишався незадовільний стан водогонів та водопровідних мереж, довжина яких у місті чимала — 1748,8 кілометра.

За генпланом, більшість робіт із покращення водопостачання мала бути здійснена ще у 80-х роках минулого століття, однак фанфари у місті звучать саме зараз, адже практично всі роботи завершено і вода в будинки надходитиме постійно. Хоча кілька вулиць у районі Личаківської ще деякий час потерпатимуть від перебоїв у водопостачанні, однак, як гарантує міська влада, це триватиме лише кілька тижнів. Щоправда, львів'яни загалом побоюються, що лихоманка із підключенням цілодобового постачання, яка схожа на старі совдепівські традиції завершення робіт до червоних календарних дат, ще дасться взнаки. Позначиться на якості робіт і відіб'ється можливими аварійними ситуаціями. Все ж таки водопостачання — надто складна для Львова проблема, щоб її вирішувати, як кажуть на Галичині, алярмово. Та що порobиш, навіть вода у наш час ллється із присмаком політики...

Ірина ЄГОРОВА.

* ЕКОЛОГІЯ * ЕКОЛОГІЯ * ЕКОЛОГІЯ *

замикаємо цикл переробки вугілля. Він обробляє близько ста тонн палива на годину. Шламовідстійники поки що не чіпатимемо, але дійде й до них.

Гідросайзер, установлений на «Краснолучській», розробила британська компанія «МЕР Ltd». Але повністю завозити все устаткування в країну — це великі гроші. Тому було прийнято таке рішення: щоб скоротити витрати, основну частину гідросайзера за англійською ліцензією робитиме завод «Лисмаш», шефмонтаж і технічна підтримка здійснюватимуться спільним україно-британським підприємством «Індастріал Сістемз». Технічно тут складна тільки електроніка. Все інше виявилося по зубах. В 2008 році англійська компанія домовилася з українським підприємством про просування в Україні й поширення гідросайзерів в Україні й інших країнах СНД.

З огляду на те, що за цією технологією збагачення можна додатково на рік одержати до 150000 тонн вугілля, які були б втрачені спіральними сепараторами, нові установки повинні мати більший попит.

Алла АНТІПОВА.

ДО РЕЧІ

Принцип збагачення вугілля за допомогою гідросайзера у світі використовується давно — вже більш як 40 років. У таких великих вуглевидобувних країнах, як Австралія, Південна Африка, Великобританія, а зовсім недавно й у Китаї, гідросайзер успішно використовується для збагачення дрібного вугілля розміром 2 мм — 0,150 мм. В Україні ж цю нову технологію опанували тільки у двадцять першому столітті.

Апаратник вуглезбагачення ДЗФ «Краснолучська» Тетяна Логачева.

Фото автора.

Мінекономіки розпочало реєстрацію заявок на одержання ліцензій на імпорт в Україну тростинного цукру–сирцю

У Міністерстві освіти і науки за номером (044)486–27–21 працює «гаряча» телефонна лінія «Зимова екзаменаційна сесія»

Сезон обіцянок

Кандидати у Президенти у своїх програмах змальовують для села грандіозні перспективи, та згодом про них зазвичай геть забувають

СПОДІВАННЯ РОКУ

Що очікувати аграріям від майбутнього Президента? Ця тема спричинила особливий інтерес в учасників конференції «Ведення агробізнесу в Україні: перспективи 2010 року», яка відбулася в Києві.

А тих, хто ще вірить у казки, попереджаємо...

Насамперед усіх зацікавлених треба попередити: передвиборні програми — це одне, а реальна політика — дещо інше. Крім того, коли ми оцінюємо передвиборні перегони взагалі, окремих кандидатів на посаду Президента України, їх обіцянки, зокрема і в сфері аграрної політики, соціального розвитку села, треба мати на увазі одну важливу обставину. Про неї, на жаль, дуже часто забувають і самі політики, а ще менше про це або знають, або якось думають пересічні виборці: йдеться про те, що зараз повноваження Президента України обмежені. І що глава держави не має прямого впливу на економічну політику, зокрема й на аграрну. Він має прямий вплив на сферу зовнішньої політики, на сферу національної безпеки та оборони, в нього достатньо багато кадрових повноважень, але він не може напряму впливати на політику економічну. Такий вплив у нього може бути лише за двох обставин: якщо він матиме парламентську більшість, на яку спиратиметься і через яку впливатиме на законодавчу політику. Не просто висувати ті чи інші законопроекти, а так, щоб їх можна було результативно проголосувати. Нині Президент такої можливості не має.

Друга важлива обставина — вплив на виконавчу владу, тобто наявність або підконтрольного уряду, або уряду, лояльного до Президента, на який він може впливати. Якщо цього не буде, то щоб не обіцялось перед виборами, глава держави не здатний буде реалізувати свої передвиборні економічні обіцянки.

За словами директора Центру політичного аналізу «Пента» Володимира Фесенка, найгірший варіант — повторення нинішньої ситуації, коли Президент і Прем'єр-міністр перебувають у постійному конфлікті. Але навіть якщо й не буде такого конфлікту, все одно питання впливу на уряд і на урядову політику — воно також має принципове значення. І в цьому сенсі отой факт, що більшість передвиборних програм мають такі великі обсяги економічної політики, наводить на думку, що це, скоріше, програми прем'єр-міністрів, ніж президентів. Принаймні, кожному кандидату на посаду Президента треба ще давати відповідь, як він втілюватиме свої обіцянки, реалізуватиме свою передвиборну програму, зокрема ту її частину, яка стосується аграрної політики.

Пишуть, бува — повний абзац!

Передвиборні програми, відповідно до законодавчих норм, мають обмежений обсяг. Скоріше це політична декларація, ніж опис економічної, політичної стратегії кандидата. Насправді в програмах, які зареєстровані ЦВК, окремим напрямам державної політики присвячується, в ліпшому разі, два-три абзаци, а іноді — буквально кілька речень. Тому не слід переоцінювати саме передвиборні програми. І все-таки на них треба звертати увагу як мінімум з кількох обставин: будь-яка передвиборна програма дає уявлення про те, яким є політичний світогляд кандидата (його команди), що він являє собою як політик, яких ідей він дотримується. По-друге, на які суспільні верстви збирається спиратися цей кандидат, на які групи виборців він орієнтується, голоси яких виборців хоче він залучати в період виборчої кампанії. Третє — як він бачить взагалі пріоритети економічної політики держави.

Для представників аграрного бізнесу, людей, які пов'язані з аграрною індустрією, з селом як частиною суспільства важливі такі питання: **чи цікавлять політика селяни як окрема соціальна і електоральна група? Чи збирається він до них звертатися з якимось спеціальними посланнями? Чи визнають кандидати аграрний сектор як важливу складову подальшого розвитку вітчизняної економіки? Тобто, яке місце займає аграрна політика в наборі пріоритетів економічної політики загалом?**

Як відомо, усього претендентів — вісімнадцять. Хоча очікувалося набагато більше. Дехто прогнозував навіть, що буде понад півсотні. Але достатньо висока сума, яку потрібно було внести для участі у виборчих перегонах — 2,5 мільйона гривен, обмежила їх кількість.

Навіть серед цього не дуже великого числа кандидатів у Президенти, з'ясувалося, **аж ніяк не всі бачать аграрну політику серед пріоритетних. Така парадоксальна картина: нібито всі знають і визнають, що Україна — аграрно-індустріальна держава, аграрний сектор — дуже важливий для нашої країни в усіх сенсах, проте тільки декілька учасників президентських перегонів виділяють аграрну політику та розвиток села серед головних пріоритетів своєї соціально-економічної політики,** або приділяють цим питанням розділ, окремі пункти (окрему частину) своєї програми. У переліку тих претендентів В. Литвин, Ю. Тимошенко, А. Яценюк, С. Тігіпко, А. Гриценко, І. Богословська і Ю. Костенко. Як бачимо, менше половини кандидатів.

Більшість претендентів на посаду Президента України в своїх передвиборних програмах торкаються теми аграрної політики та соціального розвитку села, не виділяючи їх як пріоритет або як окрему частину своєї програми.

Треба звернутися до теми села, до теми аграрної політики — відзначають її і все, особливо не вдаючись в подробиці.

Деякі кандидати взагалі не згадують про аграрну політику та село в своїх передвиборних програмах. Є й такі. Навряд чи у цих кандидатів, зазначив Володимир Фесенко, є шанси не лише на перемогу, а навіть на серйозну боротьбу в першому турі виборів. І це, скоріше, претенденти, які беруть участь у виборах через власні політичні амбіції, або виконують суто технічні функції.

Деякі кандидати взагалі не згадують про село в своїх передвиборних програмах.

Фаворити придивляються до фінансів, які співають романси

Якщо оцінювати ключові питання аграрної політики, яких торкаються кандидати на посаду Президента в програмах, то передусім слід проаналізувати, як на ці питання відповідають фаворити передвиборної кампанії. Спільне — і Янукович, і Тимошенко, а також ті кандидати, які змагатимуться за третє місце — у них головна увага приділяється фінансовому забезпеченню аграрної політики. Це зрозуміло і закономірно. Але на що саме звертають увагу фаворити? В. Янукович обіцяє своєчасну виплату державних дотацій вітчизняним сільгоспвиробникам та компенсацію відсотків за кредитами інвесторам сільгосппроектів. Ю. Тимошенко вважає своїм головним пріоритетом перехід від несистемного фінансування аграрного виробництва до повноцінного довгострокового кредитування під повний технологічний цикл, включаючи закупівлю сільгосптехніки. За пільгове кредитування сільськогосподарського виробника виступають також і деякі інші претенденти на Президентську посаду, зокрема В. Литвин, О. Тягнибок, Ю. Костенко.

Ю. Тимошенко особливого значення у своїй програмі також надає створенню розгалуженої мережі сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів. Вона про це казала ще до виборів. Думається, така ідея їй особисто сподобалася. Чому? Можливо, вона в цьому побачила не лише політичні, а й певні економічні розрахунки для себе як Прем'єр-міністра і, можливо, майбутнього Президента.

Ю. Тимошенко, а також деякі інші кандидати — А. Яценюк, С. Тігіпко, А. Гриценко, І. Богословська — обіцяють сприяти просуванню продукції українських виробників на зовнішні ринки. Але конкретизації, як вони це робитимуть, не дають. Нині про це кандидати в Президенти, здається, і не думають, тому що є інші пріоритети. Але просування аграрної продукції — тема нині модна. Проте бачиться по-різному. Зокрема, А. Яценюк пропонує робити таке просування на зовнішні ринки разом з партнерами за Східноєвропейським проектом. Він приділяє цій темі достатньо багато уваги. А Східноєвропейський проект — це такий собі політично-економічний союз з нашими сусідами по пострадянському простору — Росією, Білоруссю, а також Казахстаном. Чи це вигідно, раціонально — тут уже вирішувати виборцям. З політичної точки зору не всім це подобається. Пріоритети і бачення громадян щодо подальшого геополітичного вектора держави відрізняються. Одні бачать такий вектор розвитку в об'єднаній Європі, інші — в союзі з Росією. Яценюк позиціонує себе як прихильник економічного союзу з пострадянськими сусідами. Така само позиція приблизно і у І. Богословської — вона взагалі виступає за створення зернового союзу з Росією та Казахстаном.

А. Яценюк, В. Литвин, С. Тігіпко також виступають за розвиток великотоварного сільського господарства. І тут питання цікаве. Ніхто не використовує, приміром, термін «колгоспи». Що саме мають вони на увазі під великотоварним сільським господарством — колективне господарство, приватне, великого власника приватного чи власника державного або колективного? Конкретизації ніхто із кандидатів не дає, але це питання. Як далі розвиватимуться відносини власності на селі?

Де земля, там перспектива

Більшість кандидатів звертають увагу на земельне питання. Це також закономірно. Усі політики в нас зрозуміли, зазначив Володимир Фесенко, що земельне питання передусім має предметну, матеріальну ціну — на землі можна заробляти. І вони також усвідомлюють, що земельне питання торкається мільйонів людей. І це можна використовувати у боротьбі за голоси виборців. І можливо, саме тому окремі кандидати взагалі фактично ототожнюють аграрну політику з земельною політикою, а

деякі кандидати більше уваги приділяють саме розв'язанню земельного питання (В. Ющенко, О. Мороз, С. Ратушняк, О. Пабат).

Що саме обіцяють?

В. Янукович — забезпечити юридичну гарантію захисту земельних паїв.

Ю. Тимошенко дає більш розлогу позицію цих питань: на її думку, земля сільгосппризначення належатиме тільки громадянам України, які живуть і працюють на ній. Річну орендну плату за сільськогосподарську землю буде законодавчо закріплено на рівні 10 відсотків її ринкової вартості. Всі державні акти на володіння присадибними ділянками будуть видані безоплатно протягом року. Щодо останньої тези — нині це одна з фішок Тимошенко, якою вона намагається залучити голоси людей, котрі живуть на землі. Інше питання — як така перспектива зреалізується на практиці і чи не виявиться це таким собі електоральним манком.

Вже зараз проглядаються елементи певного політичного популізму: адже мова про перспективи земельної реформи. Фактично йдеться, що сільськогосподарська земля не буде приватизуватися іноземними інвесторами. Прямо це не сказано, але фактично це виходить з логіки цих пропозицій.

Цікаво, два провідні кандидати — А. Яценюк і П. Симоненко — не мають програмної позиції щодо земельного питання. Чому — не зрозуміло. У Яценюка, можливо, — це також такий традиційний передвиборний прийом: якщо є конфліктне питання, краще його оминути. По аналогії з Віктором Ющенком, який і на парламентських виборах 2002 року, і на президентських 2004-го взагалі не торкався теми НАТО. Хоча є прихильником Євроатлантичної інтеграції. Можливо, Яценюк уникає питання земельної реформи, бо не хоче входити в конфлікт.

А от чому не дає позиції Симоненко — трохи дивно. Комуністи мають свою традиційну позицію щодо земельного питання. Пріоритет тут — державна власність. Але, ймовірно, це натяк на те: хтозна, можливо, комуністи можуть трохи гнучкіше підходити до цього питання у найближчому майбутньому. Це припущення, але показово, що комуністи чомусь обійшли земельне питання у передвиборній програмі свого кандидата.

Достатньо багато уваги земельному питанню у своїй передвиборній програмі приділяє В. Литвин: він виступає за ревізію всіх сільськогосподарських земель, усунення зловживань, скасування незаконних операцій купівлі-продажу (цікаво, яким буде механізм отакої ревізії?), притягнення до кримінальної відповідальності земельних шахраїв; надання на безоплатній основі документів про право власності на земельні ділянки; за державну реєстрацію орендарів земельних паїв та суворий державний контроль за розрахунками з орендодавцями. Виступає за створення Державного земельного банку; за можливість продажу земельних паїв виключно цьому банку. Варто зазначити, що тема створення Державного земельного банку дуже популярна. Тимошенко за це виступає, і ще декілька інших кандидатів. Литвин, можливо, серед інших претендентів найбільше уваги приділяє питанням і аграрної, і земельної політики. Зрозуміло чому: якраз у Литвина мешканці села — одна з його цільових груп. І він розраховує, що його позиція із земельних питань буде позитивно сприйнята сільськими виборцями.

Прозорі операції на земельному ринку країни обіцяє і С. Тігіпко. Обіцяє повернути землю людям. Звісно, це нагадує гасло ще 1917 року. І трохи дивно таке чути від достатньо ліберального політика. Але це, наголосив Володимир Фесенко, якраз сутність політики: треба казати популярні тези. Тігіпко, можливо, один з небагатьох кандидатів, пропонує конкретні законопроекти — звичайно, він їх просто називає, але це дає уявлення про те, що він може робити, коли стане якщо не Президентом, то Прем'єр-міністром. Він каже, що домагатиметься ухвалення пакета законів «Про ринок земель в Україні», «Про державний земельний кадастр», «Про державний Земельний банк» та низки інших. Центральним елементом ринкової інфраструктури, на думку Тігіпка, має стати Земельний банк. Ця установа буде державним агентом на ринку землі, і через нього проводитимуться всі операції з землею. Згадування Земельного банку в цьому сенсі дає підстави думати, що судячи з усього, експерти команд різних кандидатів на посаду Президента, швидше за все, робитимуть ставку на інструментарій банківський. Зокрема, на створення такого елементу інфраструктури, як Земельний банк.

У О. Тягнибока дуже проста теза — «Заборона торгівлі землею сільськогосподарського призначення». Також показово. Правий політик, у нас прийнято вважати: праві — це ліберали, або консерватори. Але відома закономірність політична: крайні праві за позиціями соціально-економічними дуже схожі на лівих. У цьому разі це проявляється дуже чітко: заборона торгівлі.

А. Гриценко виступає за те, що «Всю землю України буде розмежовано між територіальними громадами. Це збільшить прямі надходження до сільських бюджетів». Теза не конкретизується, проте це так чи інакше може бути пов'язано або виступати як складова аграрно-територіальної реформи. Тобто дуже непросте і суперечливе питання. Ставлення у суспільстві до цього різне.

> Фаворити передвиборної кампанії особливу увагу приділяють фінансовому забезпеченню аграрної політики.

О. Мороз, як і Литвин, орієнтується на сільських виборців, також приділяє достатньо уваги саме земельному питанню: на його думку, «українська земля сільськогосподарського призначення ... має бути винятково власністю українського народу (суто соціалістична позиція. — **Авт.**). У зв'язку з цим **ринок землі в Україні повинен обмежуватися викупом державою у громадян актів на земельні ділянки** і передачею цих ділянок в оренду селянам, кооперативам, фермерам, інвестиційним компаніям (тобто купівля-продаж землі лише через державні установи. — **Авт.**). Вторинного ринку землі не буде! ... Інструментом для забезпечення такого стану земельних відносин має бути Державний земельний банк», — кандидат зазначає, проект закону про такий банк у нього є.

Ю. Костенко обіцяє створити земельний кадастр та відкритий реєстр прав власності на землю та інші об'єкти нерухомості.

Щось новеньке — специфічні пропозиції:

С. Ратушняк обіцяє негайне впровадження податку на багатство. ... Не оподатковується власність, зареєстрована на момент створення незалежної держави Україна — 1991 рік; ... в селі — 50 метрів квадратних житлової площі, 50 — споруд і 1,5 га землі. Все інше майно — оподатковується. Оподатковуються орендовані площі будь-яких споруд і землі. Розмір податку на багатство має сягати 1 відсотка щорічної плати від вартості. Досягти такого рівня необхідно за десять років. Таким чином на перший рік впроваджується 0,1 відсотка плати за майно і так до 1 відсотка на десятий рік.

О. Пабат обіцяє повернути Україні землю. Українська земля не може бути предметом купівлі-продажу. Ми не маємо права торгувати тим, що належить усьому народу. ... Розкрадені й вилучені за борги сільськогосподарські землі буде передано колишнім господарям або тим, хто буде готовий їх обробляти. Для цього я припиню всі спекуляції навколо мораторію. Також я впроваджу заборону на володіння землею для тих, хто не є громадянином України, систему жорстких лімітів на розміри приватних земельних наділів, а також скасую можливість передавати та приймати землю в заставу. На основі земельні ресурси буде відновлено державна монополія, і держава здаватиме землю в довгострокову оренду фермерським господарствам.

І наостанок. **Хоча б які «солодкі» були передвиборні обіцянки кандидатів на посаду Президента щодо аграрної політики, є ще одна перешкода на шляху втілення їх у життя. Реалізація ускладнена важкими економічними умовами посткризового розвитку країни.**

На конференції побувала Світлана МАКОВСЬКА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Читач характеризує і пропонує

ДО І ОД ДЕПУТАТА

У моїй великій депутатській пошті трапився лист, прочитавши який я водночас радів і дивувався: це ж треба — у такому віці мати такий світлий розум! Зрештою, робіть власні висновки з тексту, що його тут подаю нижче мовою оригіналу без жодних правок:

«Приближается чрезвычайно важный момент в жизни нашего народа. Каждый избиратель должен составить свое собственное мнение о кандидатах в Президенты Украины и отдать свой голос на выборах за того кандидата, который вызывает у него наибольшее доверие.

По тому, кого мы выберем Президентом страны, кто будет лицом Нации, люди во всем мире будут судить о нас, гражданах Украины.

Лично мне представляется, что если судить по Виктору Ющенко, можно сделать вывод, что мы ленивы, высокомерны, завистливы и склонны к предательству.

Судя по Виктору Януковичу, мы малограмотны, трусливы, изворотливы и тяготеем к уголовщине.

Судя по Юлии Тимошенко, мы трудолюбивы, добропорядочны, умны и красивы.

Судя по Арсению Яценюку, мы образованны, напористы, нагловаты и хвастливы.

Судя по Владимиру Литвину, мы симпатичны, честолюбивы, хитры и являемся хорошими организаторами.

Судя по Петру Симоненко, мы энергичны, многословны, лживы и непорядочны.

Судя по Александру Морозу, мы старомодны, упрямы, конфликтны и любим баловаться стихами.

Судя по Юрию Костенко, мы консервативны, безынициативны, недальновидны и по-детски наивны.

Судя по Инне Богословской, мы агрессивны, злобны, бестактны и поэтому малопривлекательны.

Судя по Сергею Тигипко, мы богаты, практичны, рассудительны и принципиальны.

Судя по Анатолию Гриценко, мы честны, прямолинейны, дисциплинированы и симпатизируем диктаторам.

Судя по Олегу Тягнибоку, мы задиристы, остроумны, религиозны и любим только самих себя.

Мнение об остальных кандидатах в Президенты Украины у меня еще не сложилось.

Виталий ГРИЦЕНКО, пенсионер, 80 лет, г. Винница».

Ось такий лист. Не хочу тут багато коментувати, але вочевидь цей чоловік дуже прискіпливо вивчав і аналізував поведінку кандидатів на посаду Президента України.

Кілька разів перечитавши текст листа, я дійшов висновку, що автор листа усвідомлює ту відповідальність за долю України, яку має брати кожен з нас, коли віддає свій голос за ту чи іншу кандидатуру. Бо й насправді, хіба Президент не є візитною карткою країни, яку він представляє від імені громадян, котрі його обрали?

Мені також до душі, що дописувач виклав свою думку спокійно, без емоцій, оперуючи лише короткими влучними визначеннями, жодного разу не повторивши прикметника.

Не можу сказати, що я погоджуюсь з усіма характеристиками кандидатів, що їх надіслав шановний Віталій Гриценко. Очевидно, що й багато хто з читачів також не з усім погодяться в його висновках.

Але для мене є дуже важливим, що пан Віталій дав собі труд розібратися і відповісти собі на питання: «Хто є хто?». Це є переконливий приклад відповідальної роботи виборця над собою.

Добродій Гриценко, як і належить кожному виборцеві, не просто чекає і розважається виступами претендентів, а сумлінно й активно готується до виборів.

Бо у той час, як кандидати готуються до виборів, розміщуючи агітаційні щити, виступаючи в пресі, на радіо та в телепрограмах, закликаючи нас підтримати їх, він виконує свою передвиборну підготовку. Він аналізує їхню здатність виконувати функції Президента України.

Причому робить це, як бачимо, дуже помірковано, коли зовнішні риси кандидатів делікатно відводить на другий план, натомість акцентуючи увагу на їх функціональних здібностях. Інакше кажучи, не слова, а реальні справи кандидатів тут беруться до уваги.

Отож добродій Віталій уже бере участь у виборах, визначаючи свою кандидатуру, за яку може віддати свій голос. Він не питатиме у сусіда в день виборів, за кого треба голосувати. Бо він вже знає, за кого треба.

Я навів цей чудовий приклад громадянської відповідальності за долю України, сподіваючись, що читачі також зроблять свій свідомий вибір.

Адже нині, як ніколи раніше, ціна цього вибору надзвичайно важлива для нас.

Віталій КОРЖ, народний депутат України (фракція БЮТ).

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з припиненням повноважень народного депутата України Сподаренка І. В. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

№ п/п	П. І. Б. помічників-консультантів	Номер посвідчення
1.	Гака Володимира Степановича	348/06
2.	Грищенка Костянтина Геннадійовича	348/07
3.	Журавля Володимира Олександровича	348/08
4.	Ігнатенка Григорія Миколайовича	348/09
5.	Карпенка Олександра Федоровича	348/10
6.	Лихачової Ольги Володимирівни	348/11
7.	Михлика Зенона Левковича	348/12
8.	Панчука Дмитра Оксентовича	348/13
9.	Петльованого Миколи Радіоновича	348/14
10.	Семенцова Івана Михайловича	348/15
11.	Соловйова Олександра Федоровича	348/05
12.	Сподаренка Василя Івановича	348/16
13.	Стельмашенка Данила Олександровича	348/17
14.	Цюпи Ніни Петрівни	348/18
15.	Чижа Володимира Олексійовича	348/19
16.	Ясиновського Івана Валерійовича	348/20

Управління кадрів.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 3 (4753)
СЕРЕДА, 13 СІЧНЯ 2010

Завтра в столичній книгарні «Сяйво» відбудеться аукціон з продажу будівлі Київської міськдержадміністрації. Стартова ціна 200 грн. Це — символічна помста за те, що КМДА дозволила продати з аукціону «Сяйво»

Минуло 75 років з дня народження поета–шістдесятника Василя СИМОНЕНКА (1935—1963)

ХРОНІКА

«Солодку Дарусю» допущено до другого туру

Виставу «Солодка Даруся» (режисер — Ростислав Держипільський) за однойменним твором Марії Матіос у виконанні Івано-Франківського академічного обласного музично-драматичного театру імені Івана Франка рішенням комітету Національної премії України ім. Т. Шевченка допущено до II туру на здобуття Національної премії. З-поміж 51 подання на найвищу державну нагороду у галузі культури до другого туру допущено 31 твір. Серед них і документально-художня трилогія «Брати Грому», «Брати вогню» і «Брати просторів» коломиянина Михайла Андрусяка. Підсумковий третій тур шляхом таємного голосування визначить п'ять кандидатур, які й будуть внесені на затвердження Президентом України. Письменниця з Буковини, лауреат Національної премії ім. Тараса Шевченка, до речі, за роман «Солодка Даруся», Марія Матіос є заступником голови комітету з присудження Національної премії. Тож «Солодка Даруся» має шанс стати лауреатом Національної премії, так би мовити, в квадраті.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Максим Брежнєв презентував книгу про Миколу Щолокова

Російський письменник Максим Брежнєв презентував у Дніпропетровську свою книгу про міністра внутрішніх справ СРСР і вірного друга Леоніда Брежнєва — Миколу Щолокова.

Автор запевняє, що написав першу правдиву біографію цієї людини, яку незаслужено виставляли в негативному світлі. «Ті, хто знав міністра особисто, й зараз говорять про нього як про талановитого керівника й щиру людину», — каже він.

Презентація книжки в Дніпропетровську не випадкова: тут Микола Щолоков закінчив металургійний інститут, працював на заводах, сформувався як керівник і управлінець: у 28 років став першим секретарем Красногвардійського райкому партії, а у двадцять дев'ять, за три роки до війни, — головою Дніпропетровського міськвиконкому. Тоді ж і познайомився з Леонідом Брежнєвим, майбутнім генеральним секретарем ЦК КПРС. У 1966—1982 роках Щолоков керував Міністерством внутрішніх справ СРСР.

У Максима Брежнєва був ще один привід привезти свій твір до Дніпропетровська: зібрати матеріал йому допомагав нинішній начальник міліції Дніпропетровської області Анатолій Науменко, який, за словами автора книжки, багато зробив для реабілітації імені Щолокова. Зокрема, коли очолював Луганське обласне управління МВС, у місті Стаханові відкрив музей Щолокова.

У планах Максима Брежнєва — книга про його відомого однофамільця (з Леонідом Брежнєвим він не має родинних зв'язків), про феномен дніпропетровської команди, яка упродовж майже двох десятиліть керувала великою країною.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Час ліхтаря

У Дніпропетровську — довгождана прем'єра. Режисер Сергій Чулков показав виставу «Діоген» за п'єсою Рацера і Константинова. За визначенням режисера, це — «цілком можливо, комедія». Прем'єру показано в кінці листопада на сцені Дніпропетровського українського музично-драматичного театру імені Тараса Шевченка. Як для мільйонного міста, подія минула тихо, без аншлагу. На щастя, це не завадило акторам створити на сцені атмосферу Стародавньої Греції і перенести нас туди.

Тож по той бік рампи ми бачимо ліхтар, котрий ще «вистрелить» у фіналі. На сцені також — собача будка й дерев'яна діжка, в якій оселився наш головний герой — філософ Діоген. Він — батько, зять та чоловік прекрасних жінок, котрі дбають про його побут. А простіше кажучи, шукають, чим прогодувати себе й філософа. Народна артистка України Лідія Кушкова, виконуючи роль Дориди, тещі Діогена, дуже влучно, з притаманним актрисі гумором, підкреслює конфлікт між духовним та буденним, докоряючи дочці «філософським зятем». А Діоген зі своєї діжки доводить тещі та дружині, що вони не господарі речей, а їхні раби. Й що багатий не той, хто має скарби, а той, хто може свідомо від них відмовитись. Бо, задовольняючись малим, людина здобуває все!

Чия тут правда — вирішувати глядачам... Народний артист України Михайло Чернявський, виконавець ролі філософа Діогена, безперечно, зумів достукатись своїми глибокими монологами до кожного глядацького серця.

Цікаві й напрочуд актуальні ролі вийшли у Володимира Бережницького, котрий зіграв роль Антіоха-крамаря, та в народного артиста України Григорія Маслюка, виконавця ролі архонта Синопа. Ці персонажі брали участь у передвиборних перегонах. Задля підвищення рейтингу серед народу кандидати сідають поруч із Діогеном у такі самі діжки й проголошують себе послідовниками його мудрої філософії! При цьому актори імпровізують, додають до своїх реплік ще й тексти передвиборної агітації відомих усім нам кандидатів у президенти. Тож виходить досить смішно...

І ось настає час ліхтаря. Він — як символ надії в те, що Діоген все-таки знайде не людину, котра відкриє йому істину, а істину в людині... Вистава справді якщо й не відкриває нам істину, то змушує подумати над сенсом власного життя.

І все було б добре, якби не прекрасний балет театру під керівництвом В'ячеслава Івлюшкіна. Ну вже занадто «хореографічно» танцювали, не відчуваючи загального темпоритму та атмосфери вистави. Окремі блискучі балетні номери пронизували виставу, гальмуючи її, а не додаючи динаміки. Прикро, але саме балет і завадив у фіналі відчути оте духовне очищення, заради якого ми, власне, і йдемо до театру.

Ангеліна ПАВЛОВА.

Дніпропетровськ.

Фото Максима СУХОПАРА.

На знімку: народний артист України Михайло Чернявський — Діоген, заслужена артистка України Ірина Медяник — гетера.

Козак Мамай із Парижа

Чотирнадцять картин наших земляків і чотири — митців зі Львова та Черкас виставлено в Запорізькому художньому музеї. Всі полотна присвячені нашому краю. Відвідувачів дивує романтичний «Ранок на «Запоріжсталі» Анатолія Фоміна і захоплюють могутні ритми «Дніпрогесу» Григорія Соколенка. Неподалік експонуються аж два козаки Мамаї. Одного написав запоріжець Володимир Форостецький, а другий приїхав із Парижа. Його створив художник–емігрант Омелян Мазурик.

На виставці є й свіжі роботи — приміром, «Та повстане свята правда» Анатолія Скрипки й твори, що давно стали символом краю: як-от «За синє море» (1964) Володимира Коробова, де зображені острів Хортиця та запорозькі чайки.

— Ідея виникла, коли я взяла «Енциклопедію Запорізької області» і побачила там репродукції десяти робіт із наших фондів, — розповідає директор художнього музею Галина Борисова. — Енциклопедію видали до 70-річчя області, це навело на думку підготувати до ювілею виставку з фондів нашого музею. Через ремонт приміщення у нас це лише друга в нинішньому році експозиція. Вона невелика, хоч у зібранні маємо дуже багато творів, присвячених Запорізькому краю. А загалом у цьому році колекцію художнього музею поповнили майже двісті полотен.

Останній такий подарунок отримано просто під час відкриття виставки. Вечірній пейзаж проспекту Металургів випадково потрапив до рук мистецтвознавців, і вони умовили дочку Володимира Коробова, художницю Наталію Коробову, передати чарівну картину в музей.

Віталіна МОСКОВЦЕВА.

Запоріжжя.

Пили той голос спраглі душі

Уляна Кот. Звичайна жінка із поліського села Крупового, що в Дубровицькому районі. Але про неї давно знає вся Україна, чимало країн світу, де на фольклорних фестивалях звучали її пісні.

Знає як про народну ткалю, чиї дивовижні витвори чарують зір і звеличують душу. А ще більше — як про унікальну виконавицю народних пісень, що їх вона здавна дбайливо записує і пропагує.

Усе своє життя Уляна Петрівна провела у рідному селі Круповому. Тут організувала фольклорно-етнографічний ансамбль «Берегиня» та дитячу студію «Серпанок». Скільки переспівано за ці десятиліття дорослими і юними співаками, скільки поліських славних традицій відновлено і передано новим поколінням, збережено на віки!

— Сьогодні, — бідкається жінка, — вже не ті літа, та й здоров'я не те. Але ще багато задумів у мене...

Уляна Петрівна рада, що нарешті вийшла її книжка «Ой зозулько, сива пташко...». Сюди увійшли колядки, щедрівки, веснянки, балади. Всього у збірнику — 150 старовинних народних пісень Полісся. Упорядкував книгу Кузьма Антонович Смаль, допоміг її видати. Нині у роботі друга книга пісень з голосу Уляни Кот. Адже берегиня поліського фольклору записала і зберегла їх понад тисячу.

Хата Уляни Кот на краю Крупового, біля самого лісу. У цій звичайній поліській хатині створювалися дивовижні вироби народного ткацтва, збиралися і зберігалися пісенні скарби. Отже, хата Уляни Кот не скраю, а в епіцентрі нашого мистецького світу, наших традицій, української духовності.

Ось рядки Надії Ярмолюк, які поетеса присвятила Уляні Кот:

Ну, що б у тім, здавалося, такого?
На сцену жінка пісню принесла.
А зал завмер, а зал затримав подих —
Мелодія у тишу поплила.
Пили той голос спраглі наші душі,
Гнучкий і сумовитий, мов лоза.
О, пісне, пісне, клятво непорушна,
Мого народу праведна сльоза!

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: Уляна Кот біля своєї хати.

Фото Василя БАСАРАБИ.

Багатий не той, хто має скарби, а той, хто може свідомо від них відмовитись

«Я завжди був головним режисером і ніколи нікому не підкорявся»

Один із найамбіційніших і найепатажніших сучасних режисерів Роман Віктюк приїхав зі своїми виставами до Одеси, де востаннє був дев'ять років тому. Він погодився поговорити з кореспондентом «Голосу України».

— Романе Григоровичу, Одеса вдячна вам за те, що колись на вашу вимогу до худради кіностудії було введено опальну в ті роки Кіру Муратову.

— То були щасливі часи... Я приїхав на Одеську кіностудію працювати над фільмом. Там тоді такий директор з «комсомолу» працював, нахабний, бездарний! Він першою умовою моєї роботи поставив: у жодному разі не заходити в бібліотеку, де працювала Кіра. Я насамперед це й зробив. А коли подивився до перегляду її фільм за Короленком, який заборонили, пішов до голови міськвиконкому — не пам'ятаю, хто тоді був, але чудовий чолов'яга — він усе вирішив. Я змусив включити Кіру до худради, і коли вона обговорювала мою картину, я був щасливий!.. Я й тепер її обожнюю...

— Одним із перших ваших учнів ще по естрадно-цирковому училищу був Юхим Шифрін...

— Так. І він, і Жванецький... Мишка тоді ніхто не знав, і його роботи першими виконували саме Фіма й Оленка (вона зараз живе в Парижі). Мишко був щасливий. Він тоді на нашому курсі був магістром. А коли Михайло зі своїм портфелем, з Карцевим та Ільченком приніс «Раки по 3 і по 5». Пам'ятаєте, так? Отож, коли він «це» приніс, з таким натхненням мені сказав: «Сьогодні буде п.... ць»... Ну, є таке слово. Ну, не кривіться, це гарне слово... Ну нехай буде «капець»... І от він читає. А Рома — негідник! — каже: «Це сховайте. Це ніколи не піде». Мишко на мене подивився такими очима... Я сказав: «Стоп-стоп, я що-небудь придумаю». А вже були декорації, у ті роки — я божевільний! — там була Кремлівська стіна, а біля неї — така велика дитяча пісочниця. І вони повинні були грати цей номер у дитячій пісочниці. «Тихо! — сказав я. — І не сперечатися зі мною!»... І тепер, коли приїжджаємо хоч у Канаду, хоч куди — «Раки по 3 і по 5» — це візитна картка всієї нашої... та не тільки естради — країни...

— Одесу ви любите. А на Львів рідний образи не тримаєте? Не забули, як земляки не дуже гарно з вами повелися — заборонили вашу «Лоліту»?

— Ні-і-і! Це ідіоти заборонили. Невже ви думаєте, що радянська влада зникла? Ні, звичайно. Зібралися люди, які вже давно забули про секс, а може, ніколи й не знали, і вирішили, що вони все знають, що потрібно молоді сьогодні у сексуальному вихованні. Вони вимагають, щоб знову було окремо хлопчики-дівчатка, щоб до закінчення школи ніхто нікого не бачив, не зустрічалися, не цілувалися... Все це дурниці... Тих чиновників поставили на місце. І нас запросили. А ми... не приїхали. Потім, звичайно, приїхали. Глядачі плакали... Так що все це глупота радянська...

— Ви працювали й у радянські часи. На вас ніколи не чинили тиску щодо тематики вистав?

— Бувало. Я ставив у всіх головних театрах, які обслуговували систему, і не поставив жодного спектаклю для них. Жодного! Таж я завжди був головним режисером, ніколи ні в кого не був у підпорядкуванні. От як почав у 14 років ставити спектаклі, завжди сам — головний. І ставив, як хотів.

— 28 жовтня вам виповнилося 73 роки. Ви відчуваєте цей свій вік, якісь підсумки підбиваєте?

— Та ви з глузду з'їхали! Які підсумки!? Якщо людина підводить підсумки, то їй треба взяти цвяхи, труну і забивати їх... Я знаю людей, які кажуть: от, я вже підбиваю підсумки. Ну, тоді — на цвинтар... А я... Час, він, звичайно ж, перед нами не вибачається, падлюка...

— У вас дуже зворушливе ставлення до «Травіати» Верді...

— Це моя доля. Мама була мною вагітна й слухала «Травіату», а я просився на цей світ.

— Ви якось сказали, що «Травіата» буде останнім спектаклем, який ви поставите... А як ви відчуєте, що вже «час» її ставити?

— Не відчуваю! Оці ваші «підсумки» — не відчуваю. Бо насамкінець я маю повернутися до Будинку піонерів і поставити те, з чого я починав своє творче життя. Щоправда, немає вже палаців піонерів. Ну то треба зібрати на якихось приватних засадах дітей, і я почну з початку. І поставлю ту саму п'єсу, котру ставив, коли починав у 14 років. Вона називалася «Все це не так просто» — про кохання дівчинки з 9-го класу і хлопця з 10-го. Коли посперечалися, що він, не люблячи її, закохає її в себе. Усі знали, що це гра, а ця «зайка» закохується...

— Що ви не любите в інших режисерах?

— Бездарність. Приїжджаєш до якогось міста, а там кричать: «Ой, у нас геній!» Це неймовірно! Я вже бачив стільки геніїв... Минає рік, а про генія всі забули. Я кажу: «А де геній?» — «У дупі». Так я по Одеському Російському театру дам цілий список.

А тепер з'ясовується, що й режисери не потрібні. Це дурість, що треба тримати головного режисера, його слухати, а він брехатиме... Кожний артист має відповідати за себе. От якщо це відчуття буде виховано в артистах, тоді не потрібний буде ніхто. Тому що тоді існує найвище, що людей об'єднує. Але головна риса, яку артист повинен розуміти, — що вони діти. Не «сучі діти», а чемні діти. «Сучі» вони тоді, коли їх не люблять, коли їх обманюють... Я працював з усіма великими артистами другої половини 20-го століття, з усіма! Зараз хотів перераховувати, але плакатиму. І багато хто з них казав, що їхні кращі роботи були зі мною...

— Як ви ставитеся до кількох складів акторів у спектаклі?

— Категорично не сприймаю! Це абсолютно інший спектакль, якщо в ньому грають інші актори. Артисти — штучний товар. Не може бути генія розтиражованого! Ну не може ніхто замість Лії Ахеджакової бути! Не може! От в «Современнику». Ставив по п'єсі Петрушевської «Квартиру Коломбіни». Там називають прізвища усіх акторів, які в залі сидять, і кажуть, що всі грають. Так завжди у них було. А я собі гадаю: «Я все-таки єврей!» і кажу: «Ой, я вас так погано знаю. Я просто напишу список, а хто кого грає, невідомо». Я знав, і Петрушевська знала, що всі чотири головні ролі повинна грати Ахеджакова. Вони її ненавиділи! Вона 15 років не виходила на сцену. Вони чудові актори. Але вийшла Лійка — і... ніхто на мене не образився, і вона грала всі чотири головні ролі. І почалася її зоряна година.

— У вас багато молоді, навчаються, працюють у спектаклях. Як ви розпізнаєте майбутню зірку?

— В кожному молодому організмі є зірка. Якщо ти цього не розумієш — іди додому. Це як метелики, от увечері на дачі лампочка горить — метелики летять. Є метелики, які відразу хочуть бути зіркою — на лампочку ляп! І нема. А є такі, які розуміють, що своїм світлом треба стати частиною твого. І тоді спільне світло, тоді немає кар'єри, немає зрадництва, грошей, заздрості, тоді є тільки світло. Світло вхопити нема чим... От тому мене виганяли і забороняли, а я все одно приходив до людей. Вони не розуміли, чому.

— Років шість тому ви казали, що їздите до театру з дому на метро...

— А я й зараз так їжджу. Журналісти, отакі як ви, знімають там мене. Потім виходять чудові фотографії. На мене люди дивляться захоплено, посміхаються. Мені це подобається. Я люблю з людьми спілкуватися. От я до вас прийшов. Воно ж одразу видно, який я — чи противний, чи вредний, чи хитрий. Хочете — приймайте, хочете — ні. Знімайте, як хочете. Хочете — в окулярах, хочете — без. Великий план — будь ласка. Я такий, який є.

— Слава — це добре?

— Так, хоча б тим, що виключає загальну сірість радянського менталітету. Коли я повинен бути таким само сіреньким, як усі. Ні! Кожен має право сказати про себе з великої букви. І це щастя! І коли приходить слава, тоді не треба під цим тягарем згинатися й ставати мерзотником.

— Часто вас обвинувачують у тому, що ваші еротичні сцени — шокуюча методика.

— Еротика — то чудово! Коли я поставив «Царське полювання» і Рита Терехова з Леонідом Марковим грали сцену кохання! І коли найстаріший театрознавець Мацкін, йому було 90 років, прийшов на виставу, він сказав: «Вперше у російському театрі — справжня сексуальна сцена». А там було от що: Рита була в довгому балахоні на голе тіло, і Льоня так само, тільки в халаті, і вони боялися одне до одного доторкнутися, знаючи, що там усе оголене — отак. І весь секс! А коли я бачу, як молода дівчинка й молодий хлопчик роблять «це», а він ще й жуйку жує — що це? Де це? Або ще краще — секс по Інтернету...

— Що треба робити для того, щоб домогтися успіху?

— Не домагатися успіху. Жити прозоро, чесно, у злагоді з душею, тоді успіх прийде. А дертися до успіху — то дурниця.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Тут жив Маестро

КАЛЕНДАР

В Івано-Франківській обласній філармонії відбувся концерт, присвячений 100-річчю від дня народження композитора-земляка Анатолія Кос-Анатольського (1909—1983). Його твори виконували симфонічний оркестр облфілармонії, муніципальний камерний хор «Галицькі передзвони», капела бандуристів, ансамбль скрипалів музичного училища імені Дениса Січинського та народний вокальний ансамбль «Росинка». Видатний композитор і педагог, лауреат Шевченківської премії, А. Кос-Анатольський увійшов в історію вітчизняної музичної культури як один з найяскравіших і самобутніх її творців. Він був неперевершеним співцем карпатського краю. Його солоспів «Ой ти, дівчино, з горіха зерня» на слова Івана Франка давно став народною піснею. А загалом у творчому доробку метра — опери, балети, оперети, камерно-інструментальні твори і фортепіанні концерти, хорові твори та обробки народних пісень, романси і пісні. Він написав майже 500 музичних творів, а також 100 критичних статей з питань музики, літератури, культурно-громадського життя. Крім того, писав вірші, які клали на музику інші композитори. Знаковими містами у своєму житті композитор вважав прикарпатську Коломию, де народився, Станіслав (нині Івано-Франківськ), де навчався в гімназії та філії Вищого музичного інституту імені Миколи Лисенка, а також Львів, де закінчив консерваторію, а потім викладав, очолював обласну організацію Спілки композиторів України. Чимало вихованців Маестро стали композиторами й розвивають творчі засади свого педагога, який умів розгледіти талант і намагався передати свій досвід, свою одвічну закоханість у мистецтво учням.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

НОВІ ВИДАННЯ

Перевидано книгу президента Гуцульської республіки

«До волі» — так зветься книга Степана Клочурака, президента Гуцульської республіки, яка 1919 року проголосила злуку з Українською Народною Республікою. Уперше в Україні це видання побачило світ тільки тепер, в Ужгороді, де його й презентували дійсний зарубіжний член НАН України, професор-україніст із сусідньої Словаччини Микола Мушинка і народний депутат України Геннадій Москаль.

Сам Степан Клочурак (1895—1980) родом з Рахівщини, село Чорна Тиса. За словами одного з яскравих діячів Карпатської України Вікентія Шандора, він належить «до першої генерації нашого народу, якому доля призначила відразу після Першої світової війни тяжкі й відповідальні всенародні завдання, а саме — відроджувати національну свідомість в народі та знаходити правильні шляхи для його подальшого... розвитку». 1919 року, коли на теренах нинішнього Рахівського району було проголошено Гуцульську республіку, Степан Клочурак стає її президентом. Потім, у часи Карпатської України (1938—1939) — міністром народної оборони. 1945 року схоплений у Празі радянською контррозвідкою СМЕРШ разом з президентом Карпатської України Августином Волошиним. Дванадцять літ відбув у сибірських таборах, потім, уже за хрущовської відлиги, йому дозволили повернутися в Прагу до сім'ї. Згодом, через десятиліття, Микола Мушинка переконав Клочурака написати книгу спогадів, що побачила світ 1978 року в Нью-Йорку під назвою «До волі».

До ужгородського перевидання твору академік Микола Мушинка написав передмову, а Геннадій Москаль профінансував друк видання, частина тиражу якого буде надіслана бібліотекам Закарпаття, нащадкам і землякам Степана Клочурака. Планується, що в поточному році в селищі Ясіня Рахівського району буде відкрито пам'ятник президентові Гуцульської республіки, що увіковічило б пам'ять про цю неординарну історичну постать.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Поетам допоможе «Золотий переклад»

Міжрегіональна спілка письменників і Конгрес літераторів України розпочали реалізацію проекту «Золото перекладів». Його основна мета — надавати активну підтримку в пошуку спонсорів для перекладу творів вітчизняних авторів з російської на українську мову і навпаки, а також їх видання. Першою книгою, що вийшла в рамках проекту, стала «Лектура Соні Маузер, або Придане для сучасної бомбістки». Це збірка вибраної інтимної лірики одного з найтитулованіших вітчизняних поетів — дніпропетровця Юрія Кириченка, перекладена російською мовою луганською поетесою Вікторією Мирошниченко.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 3 (4753)
СЕРЕДА, 13 СІЧНЯ 2010

У грудні 2009 року «Голос України» опублікував такі закони:

8 грудня, № 232

Закон України «Про внесення зміни до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації», № 1654-VI.

Закон України «Про будівельні норми», № 1704-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 28 Закону України «Про правові засади цивільного захисту», № 1706-VI.

Закон України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за злочини з мотивів расової, національної чи релігійної нетерпимості», № 1707-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за правопорушення у сфері довкілля», № 1708-VI.

Закон України «Про прикордонний контроль», № 1710-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо розвитку трудової зайнятості засуджених», № 1725-VI.

9 грудня, № 233

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про радіочастотний ресурс України» щодо забезпечення ефективного використання радіочастотного ресурсу», № 1519-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» щодо вдосконалення стадій прийняття та порядку оприлюднення актів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення шляхом приведення їх у відповідність з чинним законодавством України», № 1722-VI.

Закон України «Про приєднання України до Європейської угоди про міжнародне перевезення небезпечних вантажів внутрішніми водними шляхами (ВОПНВ)», № 1727-VI.

10 грудня, № 234

Закон України «Про ратифікацію Договору між Україною та Сирійською Арабською Республікою про правові відносини і взаємну правову допомогу в цивільних і кримінальних справах», № 1730-VI.

Закон України «Про ратифікацію Конвенції між Україною і Великою Соціалістичною Народною Лівійською Арабською Джамагирією про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи», № 1731-VI.

Закон України «Про ратифікацію Конвенції між Урядом України і Урядом Ісламської Республіки Пакистан про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи і Протоколу до неї», № 1732-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо впорядкування питань соціального захисту населення, яке проживає на території зони спостереження підприємств з видобування і переробки уранових руд, ядерних установок і об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами», № 1565-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» щодо виплати допомоги при народженні дитини», № 1723-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку набуття прав на землю», № 1702-VI.

15 грудня, № 238

Закон України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності», № 1559-VI.

16 грудня, № 239

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України у зв'язку з ратифікацією Поправки до Конвенції про фізичний захист ядерного матеріалу», № 1718-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств», № 1720-VI.

17 грудня, № 240

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» та інших законодавчих актів України», № 1724-VI.

19 грудня, № 242

Закон України «Про організацію і порядок діяльності Верховної Ради України», № 1667-VI.

24 грудня, № 245

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік», № 1757-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» щодо фінансування заходів по боротьбі з епідемією грипу», № 1758-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік», № 1762-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік», № 1765-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік», № 1766-VI.

25 грудня, № 246

Закон України «Про внесення зміни до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», №1748-VI.

30 грудня, № 249

Закон України «Про ратифікацію Конвенції про права інвалідів і Факультативного протоколу до неї», № 1767-VI.

Закон України «Про ратифікацію Рамкової угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Індонезія про співробітництво у сфері дослідження та використання космічного простору в мирних цілях», № 1768-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації щодо заходів з охорони технологій у зв'язку зі співробітництвом у сфері дослідження і використання космічного простору в мирних цілях і в створенні та експлуатації ракетно-космічної і ракетної техніки», № 1769-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди (у формі обміну листами) між Урядом України та Урядом Республіки Корея про внесення змін до Торговельної угоди між Урядом України і Урядом Республіки Корея від 30 листопада 1995 року», № 1770-VI.

Закон України «Про прийняття Рекомендації Ради Митного Співробітництва стосовно внесення змін до Конвенції про створення Ради Митного Співробітництва», № 1771-VI.

Закон України «Про приєднання України до Конвенції про колізії законів, які стосуються форми заповітів», № 1772-VI.

31 грудня, № 250

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо запобігання та протидії корупції», № 1787-VI.

ОГОЛОШЕННЯ

ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) постановою від 23.12.2009 р. по справі № 8/69-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру підприємця Мірошниченка Максима Євгеновича, с. Всеволодівна, Луцький р-н, Волинська обл., код - 2685812549, р/р 260065011441 у філії «Відділення Промінвестбанку в м. Луцьку», МФО 303138.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Хомишин Ігор Григорович (ліц. АВ № 499060 від 21.12.2009 р., адреса: 79015, м. Львів, вул. Поліщука, 87а/17).

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-А) від 24.12.2009 р. у справі № 12/115б визнано банкрутом Приватне підприємство «Лістіка-Вест», ід. код 33702463; адреса: 91033, м. Луганськ, вул. Днєпровская, буд. 53А.

Ліквідатором призначено Кондратенко Павла Олександровича (поштова адреса: 91002, м. Луганськ, діл. Цупова, 22; ліцензія АВ № 499044 від 04.12.09 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 21.12.2009 року № 44/770-б Товариство з обмеженою відповідальністю "ЕЛІТ ФІНТОРГ ЛТД" (юридична адреса: 04116, м. Київ, вул. Ванди Василевської, буд. № 18, код ЄДРПОУ 36175093) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Товариство з обмеженою відповідальністю "БІОНІС РЕКЛАМА" (юридична адреса: 01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 36-38).

Заяви поточних кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Приватне підприємство «Елітлайн» (код ЄДРПОУ 34504232, місцезнаходження: 21036, м. Вінниця, вул. Ф. Кона, 18, кв. 34) повідомляє, що згідно Рішення власника Підприємства № 2 від 24.12.2009 р. «Про припинення юридичної особи» відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, кім. 112.

Постановою господарського суду Кіровоградської області від 2 грудня 2009 р. по справі № 11/122 (25022, м. Кіровоград, вул. В'ячеслава Чорновола, 29/32) визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Шкірзавод» (код ЄДРПОУ 00307885, п. і. 26000, м. Новомиргород, вул. Комсомольська , 105, Кіровоградської обл.), відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор - арбітражний керуючий КОРОЛЬЧУК МАРІЯ ФЕДОРІВНА (ліцензія серії АБ № 176238 від 08.09.2005 р.), 25002, м. Кіровоград, вул. Орджонікідзе, 2, оф. 215, тел.: (0522) 24-28-18, 0(067) 24-25-265.

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-А) від 24.12.2009 р. у справі № 12/109б, визнано банкрутом Приватне підприємство «БІЗНЕС-ЛІКС-Р. К.», ід. код 34280538; адреса: 91047, м. Луганськ, вул. Переяславськая, буд. 13.

Ліквідатором призначено Кондратенко Павла Олександровича (поштова адреса: 91002, м. Луганськ, діл. Цупова, 22; ліцензія АВ № 499044 від 04.12.09 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 15.12.2009 р. по справі № 5/346/09 про банкрутство ТОВ «МИКБУДПОСТАЧАННЯ» (код 36317695, 54028, м. Миколаїв, пров. Парусний, 9-Б, кв. 70) визнав боржника банкрутом та призначив ліквідатором підприємства Руденко Тетяну Володимирівну (ліцензія серії АБ № 271512 від 03.11.2005 р.; м. Миколаїв, вул. Лазурна, 50, кв. 104; тел. (0512) 53-77-35).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) ухвалою від 27.11.2009 р. порушив справу № 26/217/09 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «КСК «Трансбуд» (70423, Запорізька обл., Запорізький район, с. Новослободка, вул. Миру, б. 94), код ЄДРПОУ 34591482, р/р 26008040230001 в філії АКБ «ІМЕКС БАНК», м. Запоріжжя, МФО 313894.

Розпорядником майна призначено Олешко О. Л. (69015, м. Запоріжжя, вул. Академіка Весніна, буд. 1-А, кв. 11, моб. тел. 0955033090), ліцензія серія АВ № 499031.

Заяви кредиторів та можливих санаторів, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Миколаївській області, який знаходиться адресою: 54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22, по справі № 5/378/09 від 24 грудня 2009 р. визнано банкрутом боржника - Товариство з обмеженою відповідальністю «Алкмар-Миколаїв» (54055, м. Миколаїв, пр. Леніна, 120, ЄДРПОУ 34772285, р/р 26000115615000 у АКІБ «Укрсиббанк», МФО 351005) і відкрита ліквідаційна процедура відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено Гучок В'ячеславу Юріївну, ліцензія АВ № 498954 від 05.11.2009 р., що проживає: м. Миколаїв, вул. Авангардна, 53, кв. 40.

Ухвалою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 25.08.2009 року по справі № 10/2136 порушено провадження у справі про банкрутство щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Черкаський деревообробний комбінат» (юридична адреса : 18030, м. Черкаси, вул. Чигиринська, 15, код ЄДРПОУ 31007467, р/р 20631005398006 ЧФ ВАТ «МКБ», МФО 354295).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Яценка Андрія Олексійовича (ліцензія № 397341 серія АВ від 20.11.2008 року), який мешкає за адресою: м. Харків, вул. Героїв Праці, 30, кв. 100.

Заяви кредиторів направляти в тридцятиденний термін з дня публікації цього оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 13.07.2009 року по справі № 44/356-б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий Дім «Кременчуцький сталеливарний завод» (03022, м. Київ, вул. Козацька, б.120/4, Код ЄДРПОУ 32911470) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Фізичну особу - підприємця Киришуна Олександра Миколайовича (02222, м. Київ, пр-т Маяковського, 32-Д, к. 10, Свідоцтво про держ. реєстрацію серії ВОО № 760728, ідентифікаційний номер 2818608837).

Печатку, штамп та установчі документи банкрута ТОВ «Торговий Дім «Кременчуцький сталеливарний завод» вважати недійсними.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 30.12.2009 року:
• справа № 15/567-б, ТОВ «Летрон Солюшнс» (03191, м. Київ, вул. Лятошинського, 4А/289, код ЄДРПОУ 35076801) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено - ДП «Стандарт ресурс» (03680, м. Київ, пров. Червоноармійський, 3).

Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва та ліквідатору впродовж 30 днів від дня опублікування оголошення.

Печатки, статутні та фінансово-бухгалтерські документи вважаються втраченими.

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 16 грудня 2009 р. в провадженні справи № 5/342/09 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «АЛУРАС» (код 35638594, м. Миколаїв, вул. Рекордна, 56) визнав боржника банкрутом та ввів ліквідаційну процедуру в порядку ст.51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатор - Безабчук Алла Володимирівна (ліцензія серія АВ № 347312 від 03.12.2007 р. Адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою від 01.12.09 р. по справі № 21/96б Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) Приватне підприємство «Євроклімат» (м. Луганськ, кв. Якіра, 8/27, 91000, ідентифікаційний код 32968621, п/р 2600118058 в ЛОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 304007) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Синяпкіна Олексія Вадимовича (ліцензія АВ № 456606 від 15.06.09 р., м. Луганськ, пров. Гражданський, 14/61, 91031).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором у місячний строк з дня публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду Львівської області (вул. Личаківська, 128, м. Львів, 79014) від 20.11.2009 р. порушено справу № 33/131 про банкрутство Приватного підприємства. «Фірма - ЗМП» (вул. Залізнична, 1-А, м. Львів, 79039; код ЄДРПОУ 20772271, р/р № 26002630562 у ЛФ ВАТ «Кредитпромбанк», МФО 385305).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Гула Ярослав Омелянович (ідентифікаційний номер 2145316098, ліцензія: АВ № 307491 видана 22.05.2007 р., адреса: вул. І. Франка, 9, м. Львів, 79005).

Заяви кредиторів та осіб, які бажають взяти участь у санації боржника, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 24.12.2009 р. по справі № 5/377/09 про банкрутство ТОВ «СФ-УКРЮГСТРОЙ» (код 33729878, 54029, м. Миколаїв, вул. Дунаєва, 23, кв. 18) визнав боржника банкрутом та призначив ліквідатором підприємства Руденко Тетяну Володимирівну (ліцензія серії АБ № 271512 від 03.11.2005 р.; м. Миколаїв, вул. Лазурна, 50, кв. 104; тел. (0512) 53-77-35).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-А) від 24.12.2009 р. у справі № 12/114б визнано банкрутом Приватне підприємство «КФ «Дельта Легіон», ід. код 34165277; адреса: 94407, Луганська область, м. Краснодон, вул. Макаренко, буд. 26.

Ліквідатором призначено Кондратенко Павла Олександровича (поштова адреса: 91002, м. Луганськ, діл. Цупова, 22; ліцензія АВ № 499044 від 04.12.09 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ) постановою від 15.12.2009 р. по справі № 22/89б визнав банкрутом ТОВ «ПКФ «РАПІД - ЛТД» (м. Ровеньки Луганської області, вул. Вигонна, буд. 1; поточний рахунок 26002560503750 у РВ ДОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 334011, ідент. код 304092235) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений голова ліквідаційної комісії Рачок Р. В. (адреса для кореспонденції: 91033, м. Луганськ, вул. Оборона, 24).

Постановою Господарського суду м. Києва від 14.12.2009 року № 15/453-б Товариство з обмеженою відповідальністю "Промкомплект-5" (юридична адреса: 01054, м. Київ, вул. Павлівська, 9-В, код ЄДРПОУ 36126554) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Товариство з обмеженою відповідальністю "Торговий дім "Терфен" (юридична адреса: 73000, м. Херсон, вул. 40 років Жовтня, буд. 132/а, к. 419).

Заяви поточних кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 23.12.2009 по справі № Б-39/150-09 визнано банкрутом приватне підприємство "Галфінпром", код 30583846, 61121, м. Харків, проспект Тракторобудівників, будинок 140-Б, квартира 75, п/р 2600810110 у ВАТ СКБ "Дністер", МФО 325569.

Ліквідатором призначено Долошка О. П., ліц. АБ № 176240 від 29.08.05, а/с 4589, м. Харків, 61022, тел. 050-638-93-62.

Постановою Господарського суду м. Києва по справі № 15/564-б від 30.12.09 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно ТОВ «Фондова компанія «Біржовик» (03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 3; код ЄДРПОУ 35829253).

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - ТОВ «Інвест Оптимум» (04112, м. Київ, вул. Оранжерейна, 3).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня виходу оголошення. Печатки, статутні та бухгалтерські документи банкрута вважаються втраченими.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 24.12.2009 р. по справі № 5/376/09 про банкрутство ПП «РЕСПЕКТ» (код 31267975, 54058, м. Миколаїв, вул. Лазурна, 6-Б, кв. 132) визнав боржника банкрутом та призначив ліквідатором підприємства Руденко Тетяну Володимирівну (ліцензія серії АБ № 271512 від 03.11.2005 р.; м. Миколаїв, вул. Лазурна, 50, кв. 104; тел. (0512) 53-77-35).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 16 грудня 2009 р. в провадженні справи № 5/343/09 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ІВЕГО» (код 32755362, м. Миколаїв, вул. Чкалова, 215) визнав боржника банкрутом та ввів ліквідаційну процедуру в порядку ст.51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатор - Соломаха Вадим Іванович (ліцензія серії АВ № 347193 від 05.09.2007 р. Адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 3 (4753) СЕРЕДА, 13 СІЧНЯ 2010

Сьогодні — сніг, мокрий сніг, у Криму — дощ. Вітер східний, північно-західний, 7—12 м/с, на сході і в Криму місцями пориви 15—20 м/с. На дорогах ожеледиця. Температура протягом доби становитиме 1—6 градусів морозу, на півночі Лівобережжя і в Карпатах до 7—9 морозу. У південних областях та Криму вночі 2—7 тепла, вдень 5—10.

ЦЬОГО ДНЯ, 13 СІЧНЯ

■ **1763.** У Парижі народився Олександр Ланжерон, генерал-губернатор Новоросійського краю, головнокомандувач Бузького і Чорноморського козацьких військ. ■ **1830.** Вийшов перший номер «Литературной газеты». Створена гуртком літераторів за активної участі О. Пушкіна. ■ **1872.** У Російській імперії розпочала роботу служба погоди. ■ **1934.** В Українській РСР встановлено кілька почесних звань, зокрема «народний артист УРСР». ■ **1941.** Засновано Київську кіностудію науково-популярних фільмів. ■ **1972.** У Радянській Армії запроваджено звання «прапорщик». ■ **1987.** Помер театральний режисер Анатолій Ефрос. Родом харків'янин.

ОТАКОЇ!

Про трояндовий мед і завзятого пасічника

Подвір'я Високівської гімназії влітку утопає в квітах — витких трояндах. Нині, в зимову пору, квіти сплять під сосновим гіллям, сховані від морозів. Натомість посеред поснулого квіткового царства розкидані різнокольорові вулики — шкільна пасіка.

— Вони справжні? І бджоли там є? — не повірив мій колега, з яким завітала на двір гімназії.

— Авжеж, — відповів сільський голова Микола Бардух. — Хочете, покличу пасічника і він покаже, що у вуликах є бджоли?

Пасічник — він же оператор шкільної котельні — якраз чергував на своєму посту. Олек-

сандр Марек (*на знімку*) охоче показав своє медове господарство. Він з чеських поселенців, які жили до післявоєнних років у Високому, а потім виїхали на батьківщину. Та не всі, дехто з них обрав назавжди Україну. Олександр Валентинович певен, що азарт пасічника передався йому ще від діда, який тримав бджіл.

До війни бджолярем був і дядько Олександра — Йосип В'ячеславович. Він навіть мав звання заслуженого бджоляра України. Дядька репресували й розстріляли... І брат Олександра, який виїхав до Чехії, також тривалий час розводив бджіл на пасіці у сто з лишком вуликів!..

Та й сам пан Марек, окрім гімназичної, доглядає бджіл ще й на власній пасіці: у нього в обійсті десять вуликів.

— Але тут, коло гімназії, бджоли творять особливо запашний мед, адже нектар беруть із троянд, — каже Олександр Валентинович. — Два відра пахучої смакоти з цих кількох вуликів маю щоліта!

Мед і справді виявися смачним — густий, ароматний, темно-бурштиновий.

Галина КАВУН.

Житомирська область.

Фото Михайла П'ЄХА.

Небезпечна краса

ЖАХИ ПРОГРЕСУ

До яких тільки косметичних засобів і процедур не вдається сучасна жінка, намагаючись приховати свій вік чи недоліки зовнішності. Не замислюючись, що тим самим може зашкодити здоров'ю.

У березні минулого року в Західній Європі вибухнув скандал: із вільного продажу було вилучено спеціальний омолоджувальний крем відомої швейцарської компанії. До його складу входив карнозин, дозволений до застосування тільки під наглядом лікаря. А безконтрольний прийом цієї речовини може загрожувати розвитком онкозахворювань.

З'ясувалося, що гормони та антиоксиданти — це ще не найбільше лихо. Протестувавши продукцію низки всесвітньо визнаних брендів, американські вчені дійшли висновку, що у половині досліджених зразків губної помади міститься свинець, наявність якого виробники не афішують. До речі, тойтаки ацетат свинцю грає не останню скрипку й у виробництві фарб для волосся та деяких кремів для шкіри навколо очей. Накопичуючись в організмі, він призводить до порушення роботи шлунково-кишкового тракту, печінки та нервової системи.

Утім, це, так би мовити, страхи на тривалу перспективу. А є наслідки, які не примушують довго чекати. У грудні 2004 року 22-річна американка Ширі Берг потрапила до лікарні у стані коми після застосування знеболювального крема для епіляції волосся на ногах. Кращі лікарі боролися за її життя, але марно. Річ у тім, що цей крем містив анестетики: 10% лідокаїну і 10% тетракаїну. Ці речовини доволі токсичні, а у сполученні можуть призвести до смерті.

Нещодавно світова організація із захисту навколишнього середовища «Грінпіс» оприлюднила список потенційно небезпечних для здоров'я інгредієнтів. З'ясувалося, що фталати і парабени, які містяться у багатьох косметичних продуктах, при контакті зі шкірою можуть викликати алергічну реакцію

ДО РЕЧІ

У кістках Софії Палеолог (бабусі Івана Грозного) вміст важких металів виявився майже в тисячу разів вищим за норму. Причина цього — пернасиченість подібних рум'ян, білил, пудр та інших молодильних присипок токсичними солями ртуті та свинцю.

або негативно впливати на печінку й нирки. А лаурилсульфат натрію, підвищуючи спінювання шампунів, гелів для душу і зубних паст, подразнює шкіру і суттєво послаблює її захисні функції. Аміак у фарбі для волосся може викликати запалення слизових оболонок очей, носа та дихальних шляхів. Як і дибутилфталат, що міститься у лаках для нігтів.

Мінеральна олія, котра входить до складу більшості кремів, — це технічна сировина, отримана у процесі перегонки нафти. Її призначення — утворити на шкірі плівку задля утримування вологи, але ж при цьому вона ускладнює нормальне дихання шкіри. Гліцерин добре зволожує шкіру, адсорбуючи вологу із глибинних шарів епідермісу, однак це призводить до їх надмірного усихання. Солі алюмінію — неодмінні складові модних нині антиперспірантів — знижують потовиділення, проте здатні викликати подразнення шкіри й алергію. А барвник амарант (у пудрі, тінях та рум'янах) взагалі заборонений до використання у більшості країн Європи як високотоксична речовина.

Від правди не втечеш: щорічно до багатостраждального жіночого організму потрапляє близько 3 кг косметики. Причому не лише через шкіру, а й через ніс, адже ми вдихаємо випаровування лаків, лосьйонів, шампунів та інших парфумів.

Тож ліпше самим виготовляти косметичні засоби з природної сировини — рослин, продуктів бджільництва, сметани та глини.

Світлана КРАСЮК.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Сьогодні у Швеції розбирають ялинки

А ЯК У НИХ?

Закінчується святкування Адвенту або Різдва Христового на шведський лад. Про цю та інші традиції розповіли Лідія та Віктор Жибчини — українська родина, котра проживає нині у Швеції.

Адвент триває цілий місяць: з 13 грудня по 13 січня. У містах щедро прикрашають ілюмінацією балкони будинків, а біля садиб — ще й інші дерева. На півночі країни встановлюють світильники з олією біля воріт. Адже там, у шведській Лапландії, зараз полярна ніч, а в решті регіонів світловий день дуже короткий, тож вогні потрібні не лише для декорацій, а й для освітлення.

Урочисто впродовж тисячоліття відзначається день Королеви Світла — святої Лусії, який припадає на 13 грудня (саме вона надягала корону із запаленими свічками, коли носила їжу давнім християнам, змушеним ховатися в темних печерах). Процесією зі свічками й зірками дівчата в білих одежах йдуть містом і виспівують різдвяні гімни. А дітлахи, перевдягнені гномами, отримують від привітних господарів цукерки та пряники. Звичай нагадує наше щедрування.

За чотири тижні до 24 грудня — початок церковного року, Пришестя. Першої неділі в «чотиримісному» свічнику запалюють одну свічку, а на вікні з'являється сяюча вифлеємська зірка, виготовлена з люмінесцентного паперу. Протягом чотирьох тижнів вона веде волхвів до місця народження Христа. Кожної наступної неділі до свічки додається ще одна, поки всі чотири не спалахнуть разом.

Ялинку (лише це хвойне дерево) у Швеції прикрашають мами напередодні вночі. А вранці вітають дітей різдвяним печивом. Подарунки, складені в декоративних панчохах, вже лежать під ялинкою.

Взагалі, щось дарувати прийнято всім

— співробітникам, родичам, друзям. Найпоширеніші солодкі пакунки. А Дід Мороз у шведів називається Томте, такий собі добрий гномик-домовик. Цікаво, що 24 грудня рівно о п'ятнадцятій годині шведи цілими родинами разом дивляться мультсеріал на різдвяну тематику, і щороку, ось уже півстоліття, до нього додається нова серія.

Різдво у Швеції також зустрічають удома. Неодмінний атрибут святкового столу — особливим способом приготовлена шинка, а також риба, м'ясні страви, печена картопля. Тортів не печуть, їх заміняють шоколадні цукерки та плитки. До традиційного напою — глього (нагрітого до 55 градусів гарячого вина з родзинками, мигдалем та спеціями) подають печиво з перцем (pepparkakor) та шоколад (також із перцем)... А вже наступного дня йдуть до церкви, в селах організовують катання на санках, гуляння.

Завершуються різдвяні свята у Швеції так званої дванадцятої ночі. 13 січня розбирають ялинку, пакети з цукерками, печивом та горіхами роздають дітям. Є також подібний до нашої розколяди звичай — проводжати Різдво співами. Тож, що не кажіть, а, незважаючи на відстані й кордони, у наших народів багато спільного.

Записала Людмила СТРАЖНИК.

Івано-Франківська область.

На знімку: маленький Валентин Жибчин зі шведським Томте.

Фото із сімейного архіву.

«Посиденьки» провела Людмила ОПАНАСЕНКО mila@golos.com.ua.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 15974

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

